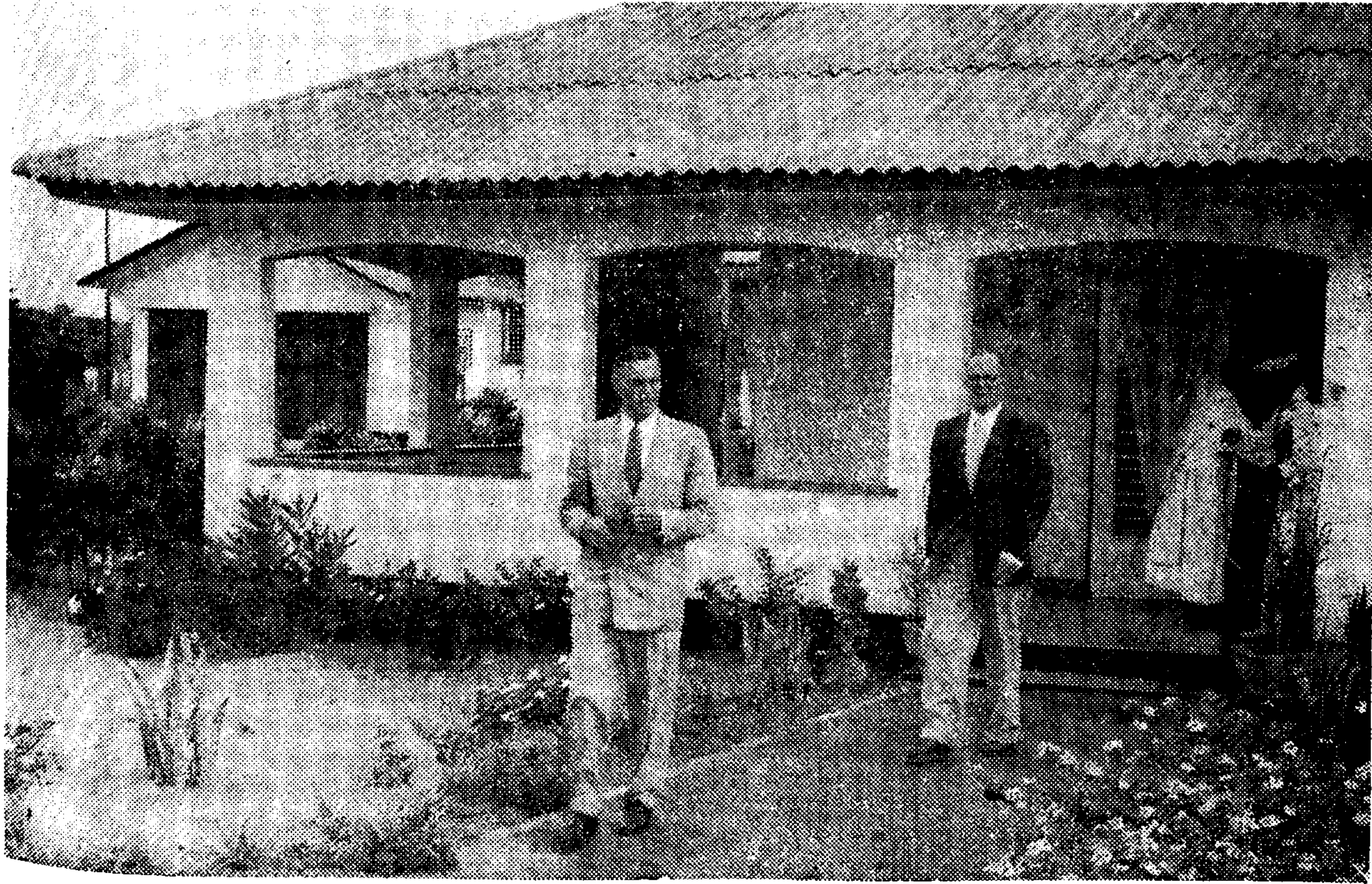
73STE JAARGANG No. 9515 DONDERDAG 12 JANUARI 19..

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Gouverneur te Aruba eregast op receptie cdt. mariniers

Hier verlaat Z. E. de Gouverneur het Zustershuis op Imeldahof. Voor hem uit loopt de Gezaghebber naar de auto. Met grote bewondering nam de Gouverneur het enorme werk in ogenschouw, dat de Zusters van Bethanië hier tot stand hebben gebracht. Op de plaats waar straks andere paviljoens gebouwd zullen worden, hebben de Zusters een gigantisch korenveld aangelegd.

GROTE belangstelling voor hotel-project BASIROETI

Oranjestad. — Gisteren was het waarschijnlijk de laatste maal, dat de Majoor der Mariniers G.J.B. Veenhuys in zijn huidige functie als Commandant van de op Aruba gelegerde Mariniers Z.E. de Gouverneur en mevrouw Struycken een receptie kon aanbieden. Het lag voor de hand dat de Commandant deze gelegenheid niet voorbij heeft willen laten gaan. De charmante Commandantsvrouw stond haar man hierbij trouw ter zijde en het is aan deze gastheer en gastvrouw dan ook te danken, dat deze receptie een bijzonder hartelijk karakter droeg, waar de intieme sfeer het, als immer, weer deed.

Onder de aanwezigen waren, op de heer Gezaghebber en mevr. Kwartsz na het voltallige Bestuurscollege, de Lago-directie, vertegenwoordigers van het Korps Konsulair, van de handel en scheepvaartkringen en vele anderen. Ook Officieren van het Korps Mariniers waren tegenwoordig.

De Gouverneur en mevr. Struycken onderhielden zich met verscheidene gasten op de hun eigen, ongedwongen en prettige wijze.

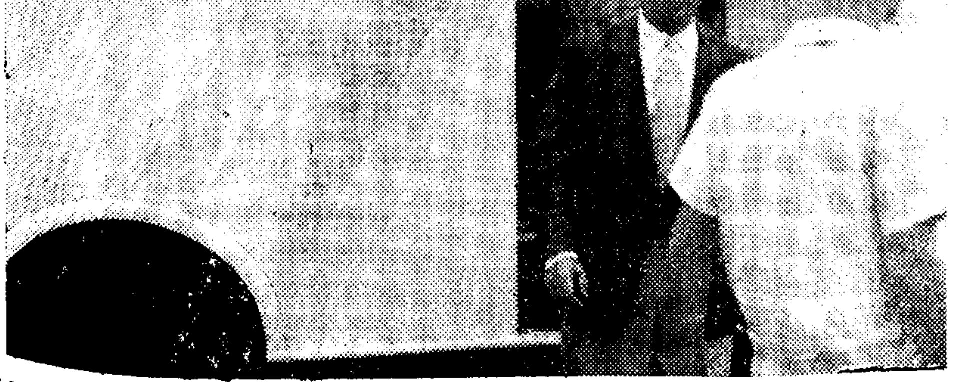
Het heeft de gasten aan niets ontbroken, koele dranken, koude en warme hapjes, maar zeker de prettige omgang met gastheer en gastvrouw hebben er toe medegewerkt dit tot een uitzonderlijk gezellige ontvangst te maken. Vele vriendschapsbanden werden er verstevigd en vele kennismakingen kwamen er tot stand.

De Marine is altijd precies op tijd, maar ook hier bevestigde de uitzondering de regel. Het was lang na het afgesproken uur, dat de laatste gasten node afscheid namen van een echtpaar, dat op Aruba veler harten veroverd heeft.

Bezoek aan hotel-project

Gistermorgen brachten de Gouverneur, mevr. Struycken en hun zoon Teun, een bezoek aan het hotel-project met badgelegenheid Basiroeti. De Gouverneur liet zich uitvoerig inlichten door de heer Ch. Neme, die hen overal rondleidde. Door omstandigheden, welke bij de aanvang van de bouw niet konden worden voorzien, zal de voltooiïng van het project wat later plaats vinden en mogelijk zal deze thans kunnen worden bepaald in de loop van de maand juni.

Na het bezoek aan Basiroeti werd de „dental car" op Noord bezocht, waar dr Dolphi Oduber het gehele bedrijf aan de hoge gasten toonde, waarna men zich naar Imeldahof begaf. Mevr. Struycken bleef hier achter en de Gouverneur begaf zich wederom naar Basiroeti.

Z.E. de Gouverneur op Noord bij de „dental car". De Gouverneur verlaat hier juist de rijdende polikliniek, terwijl de Gezaghebber nog in de wagen staat. Op de voorgrond staat de zoon van de Gouverneur.

Prof. OZINGA voor drie maanden naar Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen, zal op 18 januari a.s. de op Curaçao welbekende Professor Ozinga, van de Universiteit van Utrecht, naar Curaçao komen. De Professor komt voor een verblijf van drie maanden ter afronding van zijn studie over de landhuizen van Curaçao. De echtgenote van Prof. Ozinga komt eveneens naar Curaçao.

(Zoals onze lezers zich zullen herinneren, is Prof. Ozinga een felle tegenstander van het Hotelplan in het Waterfort.)

Jaap Kunst gaf hedenmorgen een schoolvoorstelling

Willemstad. — De musicoloog Jaap Kunst heeft hedenochtend een schoolvoorstelling gegeven voor de leerlingen van de Hendrik- en de Wilhelminaschool in het gezamenlijke gymnastieklokaal. Jaap Kunst had zijn viool meegenomen, terwijl mevr. Thelma Bondam—van Bremen op de piano begeleidde.

Surinaams schilder E. DE VRIES zondag in Curacaos Museum

Willemstad. — Zondagmorgen om half elf zal Chris Engels in het Curaçaos Museum de tentoonstelling van schilderijen van de Surinaamse schilder E. de Vries openen.

Dit is de eerste maal, dat deze Surinaamse schilder op Curaçao exposeert. Zoals bekend is de Vries de 1e prijswinnaar van het Alcoa Contest.

Costariceins minister op doorreis

Willemstad. — Heden arriveerde op Dr. Albert Plesman Luchthaven met het K.L.M.-vliegtuig uit Amsterdam, Nederland, de Minister van Buitenlandse Zaken van Costa Rica Fernando Folio. De hoge gast zal morgen doorreizen naar San José, Costa Rica.

„BEATRIX achttien jaar"

Geschreven portret van de Kroonprinses

„Haar dierenliefde is actief en persoonlijk".

De 31ste van deze maand wordt prinses Beatrix achttien jaar. De vermoedelijke erfgename van de kroon gaat haar volwassenheid in en ter gelegenheid van die mijlpaal is er een boek samengesteld „Beatrix achttien jaar", uitgegeven door de Bezige Bij in Amsterdam. Het is fors van formaat en op de — natuurlijk oranje getinte — omslag prijkt een alleraardigste foto van de oudste prinses, een ongekunstelde jonge vrouw met vriendelijke open blik.

De min of meer bekende foto's die de inhoud vormen, doen de aanvankelijk zo bewogen jeugd van de oudste koningsdochter en de gelukkige latere jaren herleven. Maar waardevoller dan de fotopagina's en de reprodukties van haar creatief werk zijn de bijdragen van prof. Bouman, prof. Rogier, prof. Donner en vooral het geschreven portret van de jonge prinses door de romancière Hella S. Haasse. Hella Haasse is enige middagen de gast geweest in Soestdijk en heeft daar prinses Beatrix in haar eigen omgeving bezig gezien en met haar gepraat. Met grote openhartigheid en de kunde en bewogenheid van de romanschrijver tekent zij voor ons de oudste Oranjedochter, die een aangeboren vermogen bezit om contact tot stand te brengen en met mensen om te gaan, als een levendige, open, kordate, gevoelige jonge vrouw, een prinses met „je-ne-sais-quoi van eeuwen representatie tot in de vingertoppen".

Met een voor haar jonge leeftijd grote rijpheid en bezonnenheid, die zij niet cadeau heeft gekregen. Als kind van deze tijd, opgevoed tussen tijdgenoten, is zij een reëel meisje, dat de dingen ziet zoals ze zijn en zich haar uitzonderlijke positie zeer wel bewust is, wat een zekere innerlijke spanning in haar wezen geeft. Die zij zoekt kwijt te raken in sport en beeldhouwwerk en in haar omgang met de dieren, die overvloedig in paleis Soestdijk aanwezig zijn.

Hella Haasse toont zich in de vrijmoedige tekening, waar de gebruikelijke reserve geen vat op heeft gehad, een gevoelige intermediëre om ons prinses Beatrix te doen kennen zoals wij die gejuicht hebben bij haar geboorte bijna achttien jaar geleden, dat wensen. Geheel aansluitend bij het beeld van de kroonprinses, die door deze eerste bijdrage is opgeroepen, is het korte opstel van prof. dr. P. J. Bouman over de jonge vrouw in deze tijd. Prof. mr. A. M. Donner behandelt de staatsrechtelijke positie van de troonopvolgster, **en tenslotte geeft prof. dr. L. J. Rogier in zijn stijl, waarin iedere zin een pijl is die hij afschiet, het tijdbeeld, in al zijn facetten, dwingend voortgekomen uit het verleden.**

De persoonlijke geschiedenis van de kroonprinses is in vier perioden samengevat door dra. M. G. Schenk en J. B. Spaan. Een aantrekkelijk boek, dat ongetwijfeld de belangstelling zal trekken, die het verdient.

„Zij kan en durft zichzelf te vertonen"

Economische en sociale vraagstukken op voorgrond in strijd tegen Sovjets

Eisenhower en Dulles roepen Amerikaanse volk op in strijd tegen Russische vreedzame infiltraties in Midden Oosten

Washington. — President Eisenhower en minister John Foster Dulles riepen gisteren het Amerikaanse volk als geheel op te beseffen hoe nodig het is maatregelen te nemen tegen de poging van de Sovjet Unie zich in het Midden-Oosten en Azië in te dringen. Zij deden dit op een persconferentie door een gezamenlijke verklaring te onderschrijven van de leden van de Amerikaanse delegatie bij de Verenigde Naties, waarin gezegd wordt dat de Verenigde Staten de concurentiestrijd met de Sovjet Unie op het gebied van de economische ontwikkeling van de minder ontwikkelde landen zouden kunnen verliezen tenzij het land als geheel alle verwikkelingen van deze concurentiestrijd beseffen.

Minister Dulles zeide dat de publikatie van de verklaring op dit ogenblik het verzoek van president Eisenhower aan het Congres voor economische hulp op lange termijn aan landen, die een speciaal doelwit van het internationaal communisme zijn, moet versterken.

Minister Dulles zeide te geloven dat de huidige periode in de geschiedenis gezien zal worden als een belangrijk keerpunt in de strijd tussen het communisme en de vrijheid. Er voltrekt zich een kennelijke verandering in de koude oorlog. De economische en sociale vraagstukken zijn nu op de voorgrond geplaatst — aldus de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken.

Over het pact van Bagdad zeide Dulles dat de Verenigde Staten van het begin af aan sympathiek tegenover dit verdrag hadden gestaan. De Verenigde Staten zullen overwegen zelf toe te treden wanneer dat de vrede en de stabiliteit van het Midden Oosten ten goede zou komen.

De minister zeide dat nog geen besluit is genomen ten aanzien van het verzoek van Israel om Amerikaanse wapenleveranties te mogen ontvangen.

Hij zeide voorts dat het werk aan de wapens van het waterstofbomtype wordt voortgezet en moet worden voortgezet tot een bruikbare basis is gevonden ter verzekering van de plannen tot ontwapening. Hij zeide te geloven dat Amerika een voorsprong heeft op de Sovjet Unie inzake de kernenergie, doch hij gaf toe dat dit slechts een speculatieve raming is.

Asiento tennis-kampioenschappen

Emmastad. — Woensdag, 18 januari a.s. is de definitieve sluitingsdatum voor degenen die wensen in te schrijven voor de jaarlijkse wedstrijden om de Asiento tennisclub kampioenschappen. De wedstrijden zullen bestaan uit Heren-enkel, Dames-enkel, Heren-dubbel en Gemengd-dubbel, en er zal, in afwijking met voorgaande jaren, en in het bijzonder om de vele leden te animeren, dit jaar gespeeld worden in klassen; een A, B en C klasse.

De wedstrijden zullen waarschijnlijk begin februari aanvangen.

Picnic voor „Madeirense"

Willemstad. — De jubilerende sportclub „Madeirense" zal zondag a.s. op Groot St. Joris een picnic houden. De Suffisanters zullen zich ongetwijfeld vermaken in het schaduwrijke hofje.

Prins Bernhard eind deze maand uit Ver. Staten terug

's Gravenhage. — Z.K.H. prins Bernhard vertrok eergisteravond per vliegtuig naar de Verenigde Staten voor zijn bezoek aan Amerikaanse vliegtuigfabricken en Texas en Washington. Hij is vergezeld door zijn particuliere secretaris, dr F. A. de Graaf. De prins keert eind januari terug.

Reeds 70.000 Nederlandse emigranten naar Australie

's Gravenhage. — Gisteren vertrok de 70.000ste Nederlandse emigrant naar Australië na de oorlog met de "Johan van Oldenbarneveldt". In totaal vertrokken heden met het schip 1.450 emigranten naar Australië. Het zijn de eerste Nederlandse landverhuizers, die dit jaar naar Australië vertrekken.

Vijf Amerikanen door woeste stammen gedood

Guayaquil. — Militairen en zendelingen banen zich een weg door het dichte oerwoud van Ecuador op zoek naar overlevenden van een vijftal Amerikanen, die in handen zijn geraakt van woeste stammen. Een Amerikaans reddingsvliegtuig ontdekte het wrak van een toestel, dat door de Amerikanen, leden van Amerikaanse zendinggenootschappen, werd gebruikt. Nabij de wrakstukken werd het ontzielde lichaam van een geklede man waargenomen. Hij was geraakt door een Indianenpijl.

De zendelingen hadden zich per vliegtuig naar de woeste oerwouden van Oost-Ecuador begeven om hun bekeringswerk te verrichten onder de stammen van de Auca-Indianen aan de oevers van de Curaray-rivier. Deze stammen leven in een verslagen isolement en vermoorden doorgaans alle binnendringers. De vijf vermisten zijn Nathaniel Saint, de piloot van het toestel, uit Philadelphia, James Elliott uit Portland, Oregon, Peter Fleming uit Seattle, Edward McCulley en Roger Youderian. De laatste behoort tot de Gospel Missionary Union en de overigen tot de Christian Mission.

Vertegenwoordiger U.S. Rubber op Curacao

Willemstad. — Op Curaçao vertoeft momenteel een vertegenwoordiger van het grote U.S. Rubber-corncern in de V.S., de heer Clinton J. Carmody. Deze vertegenwoordiger is kortelings het Caraibische gebied opgedragen. De heer Carmody, die in Hotel Americano („I like to see the ships come in and go out") logeert, woont reeds 2 1/2 jaar in Trinidad, en is Amerikaan.

De vertegenwoordiger zal het weekend nog op ons eiland blijven. Enkele besprekingen worden gevoerd met de agente van U.S. Rubber tires, de fa. Yrausquin en Palacios, de agente van Ford, Mercury en Lincoln.

Van deze laatste firma ontvingen wij gisteren een aardige asbak in de vorm van een autoband in miniatuur. Een attentie die door onze redactie bijzonder op prijs wordt gesteld.

De heer Carmody wensen wij een prettig verblijf op ons eiland toe.

Zeilwedstrijden op Brakkeput in Maart

Brakkeput. — Aanstaande zaterdag en zondag zullen de eerste oefen-zeilwedstrijden worden gehouden in de C.P.I.M. zeilhaven op Brakkeput. Een en ander geschiedt als voorbereiding voor de jaarlijks kampioenschappen, welke door omstandigheden, pas begin maart 1956 gehouden zullen kunnen worden. Deze wedstrijden, georganiseerd door de zeilafdeling van de Sportclub Asiento, vormen altijd een belangrijk evenement in het jaarlijkse sportgebeuren in en rond dit schilderachtige recreatieoord van de employé's uit de olie industrie.

Politie-mensen jubileren

Willemstad. — Op zaterdagavond a.s. om 19.00 uur worden in de Politiecantine op Plantersrust drie bekende figuren uit de politie-wereld gehuldigd. Het zijn de Onder-Inspecteur de la Mar, Paffen, en Hoofd-agent Boelhouwer. Deze sympathieke Politie-mensen zijn namelijk 25 jaar in dienst. Onnodig te vermelden, dat zaterdagavond velen deze personen de hand zullen drukken. Er wordt verder van de gelegenheid gemaakt om afscheid te nemen van de Onder-Inspecteur Hoks.

Haven: Vrachtschepen 9 in, 8 uit; Tankschepen 15 in, 12 uit; Zeilschepen 4 in, 2 uit; Passagiers landend 9, vertrekken 2; doorgaand 868.

Bedevaart naar Coromoto

W'stad. — De Broederschap van O.L. Vrouw van Coromoto heeft met 29 januari a.s. als vertrekdatum een bedevaart naar Guanare (Venezuela) georganiseerd, de plaats waar het heiligdom is van O.L. Vrouw. De bedevaart zal van 1 tot 4 februari de plechtigheden meemaken, welke aldaar ter viering van Maria Lichtmis op 2 februari, zullen worden gehouden.

Gegadigden voor deelname kunnen hun naam opgeven aan de Zelatricen van de Broederschap of aan het Bestuur, Gouverneur v. Landsbergweg 9, telefoon 23481.

Op 24 januari a.s. om 7 uur des avonds zal in de parochiekerk van Wishi een novene beginnen ter voorbereiding op het feest. De Broederschap richt een uitnodiging tot deelname aan alle vereerders en vereerdsters van O.L. Vrouw van Coromoto.

Willemstad. — Hedenochtend vroeg is het Nederlandse passagiersschip „Nieuw Amsterdam" te Caracasbaai aangekomen. Het statige schip heeft 707 passagiers aan boord. Hedenmiddag om zes uur zal de „Liner" weer vertrekken.

Dit weekend:

Kleurenfilm over Koninklijke reis

Willemstad. — Onder de titel DE KONINKLIJKE" brengt Polygoon Profilti (nieuws) een geheel nieuwe kleurenfilm uit over het officiele bezoek van H.M. de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard aan de Ned. Antillen. Mooier en vollediger dan ooit zullen deze fraaie opnamen van de belangrijkste episoden uit het onvergetelijke Koninklijke Bezoek met interessante bijzonderheden over land en volk de diepe belangstelling trekken. Een gunst, dit nog eens in een andere versie te zien. Alleen deze bijfilm van 25 à 30 minuten in het gewone programma is een gang naar de bioscopen waard.

De kleurenfilm arriveerde dezer dagen op ons eiland en wordt vrijdag, zaterdag en zondag vertoont.

Bij een brand in een huttenwijk van Rangoen zijn vijf kinderen onder de voet gelopen. Vierduizend mensen werden dakloos. Er was niet voldoende bluswater. De schade wordt op een millioen gulden geschat.

De winter in Nederland

Zware sneeuwval vormt een gevaar op de wegen

's-Gravenhage. — Sneeuwjachten, opgezweept door een felle Zuid-oostenwind, hebben in Nederland het trein-, auto- en vooral luchtverkeer op vele plaatsen lamgelegd. Daar het in de nacht enigszins had gevroren, waren de wegen spiegelglad, doch later verdween de vorst en ging in de steden de sneeuw over in modder. Doch buiten de steden vielen de prachtigste winterlandschappen te bewonderen.

Vliegtuigen voor Schiphol uit de Verenigde Staten en Indonesië moesten uitwijken naar Duitse en Franse luchthavens, die echter ook met het slechte weer te kampen hadden, want van Noordelijk Schotland tot diep in Zuid-Italie, van Madrid tot Wenen heeft de winter om zich heen gegrepen, het felste wel in Engeland, waar een aantal kleine steden en dorpen werd geïsoleerd. Ook het hele programma voor Kubitschek, de gekozen president van Brazilie, liep in de war: Kubitschek was op de vastgestelde avond nog niet gearriveerd.

Voldoening bracht het winterweer in Cortina d'Ampezzo, het bergplaatsje in de Italiaanse Dolemieten, waar 26 januari de Olympische Winterspelen beginnen. Nadat het ook in deze streek flink had gesneeuwd, maar juist niet in Cortina, kon men de hulpkrachten, die waren aangeworven om sneeuw van elders op de sportbanen te brengen, naar huis sturen. De buitenlandse sportploegen, die aanvankelijk bij gebrek aan sneeuw hun trainingskampen elders hadden opgeslagen, zullen nu naar Cortina gaan.

Zeer ongewoon is het weer in de Verenigde Staten; in het Noordelijke deel is het warmer dan in het Zuiden. Het vroor in Florida en in Georgia zelfs 10 graden. De middenstaten aan de Atlantische kust hebben spiegelgladde wegen en zijn het toneel van vele ongelukken.

„Volkskunst in Joegoslavië"

JAAP KUNST houdt interessante lezing en vertoont lantaarnplaatjes

Willemstad. — Voor een voor ons eiland talrijk gehoor, hield Dr. Jaap Kunst gisteravond in het Curacaos Museum een lezing onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curacao. Nadat de Heer Kunst door de voorzitter van het Cultureel Centrum Curacao, de heer Bennebroek Gravenhorst, welkom was geheten waarbij de voorzitter Dr. Engels en het Museum bedankte voor het afstaan van de zaal, begon hij er direct op te wijzen, dat Volkskunst in de Oost-Europese landen iets geheel anders is dan in West-Europa: echte volkskunst tegenover Gesunkenes Kulturgut. Deze volkskunst geeft uiting aan vrijwel alles, wat dit volk bewegt en bewogen heeft, wat het denkt en voelt en doet: in zijn balladen, heldendichten en dansen verhaalt het en beeldt het uit alles wat in hun grootse verleden (Kossovo 1389) en in de heroische partisanenstrijd van de tweede wereldoorlog aan grote daden werd verricht, maar ook zijn smart, zijn haat, zijn liefde.

Het ganse arbeidsleven in al zijn uitingen vindt vertolking in hun dansen, zowel als in de vele liederen: jagen, vissen, veehoeden, oogsten, planten, zaaien. Alleen in de republiek Servie werden tot dusver een 1600 verschillende dansen en meer dan 14000 liederen opgetekend.

Door middel van lantaarnplaatjes toont Dr Kunst vervolgens enkele van de talrijke prachtige Joegoslavische costuums, verschillende muziek-toonschalen en muziekinstrumenten. Met behulp van gramofoonplaten laat de musicoloog het gehoor Joegoslavische muziek horen, dat toont welk een grote verscheidenheid aan muziekvormen er is. Soms is de muziek bijna Spaans, dan weer Indisch, soms bestaat hij uit een enkele lange noot.

Na de pauze vertelde Dr. Kunst hoe hij eens tijdens een festival in Joegoslavië tot een merkwaardige cultuurhistorische ontdekking kwam, waarmee de Joegoslavische regering zo blij was, dat hij werd uitgenodigd enkele weken voor kosten van deze regering in Joegoslavië te vertoeven.

Tijdens dit festival ontdekte de Heer Kunst namelijk dat er een parallel liep tussen de cultuurvormen en uitingen in Joegoslavië en Indonesië, die tot in detailsgelijk was. De muzieknoteringen tonen een volkomen gelijkenis in melodie en noten, de dansen, tot de symbolen toe in het handwerk.

Zowel in Joegoslavië als in Indonesië zal men het symbool van de levensboom terugvinden, met zijn twee-delige stam, volle afhangende vruchten, en de verdikking aan de voet, terwijl aan weerszijden van de boom vrouwen staan geflankeerd door buffel horens. Ook het symbool van de vliedende ziel op een paard, treft men tot in details gelijk.

Zelfs de muziekinstrumenten, die voor Europa vreemd lijken, zijn volkomen gelijk aan die van Indonesië.

Deze gelijkenis is natuurlijk niet toevallig. Door middel van een landkaart kon men de grote Europese stamverhuizingen zien, waardoor deze gelijkenis tot stand is gekomen.

Het publiek was zeer opgetogen over deze prachtige uitingen van volkskunst, vooral ook omdat de Heer Kunst, zich ontpopt heeft niet alleen als een degelijke kenner van de stof die hij behandelt, maar ook als een gezellig, dikwijls zeer humoristisch spreker, die niet doceert, maar „gezellig om de tafel zit te praten".

Vrijdagavond, dus morgenavond, zal de heer Kunst, eveneens onder auspiciën van het Cultureel Centrum Curacao om half negen in het Curaçaos Museum een tweede lezing houden over de „ACCULTURATIE IN DE MUZIEK".

12 Reizigers vonden de dood en 40 anderen werden gewond bij een spoorwegramp in Z.W. Londen. Vlak onder het viaduct in Barnes reed een electrische trein in de achterste wagen van een goederentrein. Het voorste rijtuig van de personentrein vloog na een exposie in brand. Op de foto: politie en brandweer bergen de stoffelijke overschotten van de slachtoffers.

Riverside kiest nieuw bestuur

Willemstad. — Tijdens de een dezer dagen gehouden jaarlijkse algemene ledenvergadering van de S.V. Riverside is haar bestuur voor het verenigingsjaar 1956 als volgt samengesteld: Voorzitter M. Betrian, onder-voorzitter N. Rommer, 1e secretaris T. Tokay, 2e secretaris E. Betrian, penningmeester S. Rovina, commissarissen A. Veeris en W. Mariana.

IS ER IETS VAN U BIJ?

Willemstad. — In het tijdvak van 1 tot en met 8 januari werden de volgende voorwerpen gevonden:

Zilverkleurige borstspeld; papieren zak (Casa Cohen) inh. 1 lunchtrommel thermofles, beker en schrijfblok; dameszonnebril met zwart montuur; grote leren tas; heel lot Landsloterij trekking 19 januari 1956; goudkleurige armband in Kerk Steenrijk; autobuitenband merk „Firestone" de luxe champion herenrijwiel frame nr B.M. 9074 (Politiewacht Rio Canario).

Nadere inlichtingen betreffende bovengenoemde voorwerpen zijn te bekomen op kamer 5A op het hoofdbureau van Politie.

Geslaagd voor volledig examen

Willemstad. — In aansluiting op ons bericht van zaterdag 7 januari jl. ontvingen wij het bericht, dat onze stadgenoot de heer L. C. Zuiverloon nu geslaagd is voor het volledig Staats Praktijk Diploma Bedrijfsadministratie te Amsterdam.

WEST-END
„Anna karenina" 19.00 en 21.00 uur.
CINELANDIA
„Pearl of the south Pacific 19.00 en 21.00 uur
ROXY
„Piano Recital, van Harold Martina, 20.00 uur
CARIBE
„Unchangue" 20.00 uur
REX
„Perilous Journey"; 20.00 uur
ROYAL
„Mysterious Mr. M.; 20.00 uur.
SUFFISANTTHEATER
„Al Diablo las mujeres 20.00 uur.
CHOBOLOBO:
Dans en dinner

GOUDEN KUNSTVOORWERPEN VAN TOLEDO

Spaanse antieke artikelen tentoongesteld

Willemstad. — Wij hadden het genoegen een kijkje te kunnen nemen bij de verkoop en tentoonstelling van een grote sortering kunstwerken van de goud-, zilver- en staalfabriek Toledo. Hier werden ons enkele artikelen getoond, die de moeite waard zijn om te bezitten, o.a. een juwelendoos, geheel met de hand vervaardigd, asbakjes, presenterblaadjes enz. Deze artikelen zijn gemaakt van zuiver goud. Verder hebben wij porseleinen pronkstukken in de vorm van bloemen, lampen, vazen, etc., gezien.

Degens, die dateren uit de tijd van Karel V, een harnas compleet met uitrusting (miniatuur formaat) gehecht op een groot schild uit de tijd van Philips II en Philips IV. Dolken en messen gemaakt naar het originele. Zelfs het dolkmes, dat in vroeger tijden gebruikt werd als zelfmoordwapen.

Ook vindt men hier het wapen van de bekendste stierenvechters (Torreros), het wapen, waarmede de stier de laatste stoot wordt toegebracht.

Al deze artikelen zijn weer met de hand vervaardigd; men vindt hierop het fijne graveerwerk en de namen van hen, die het originele wapen hebben bezeten. Deze wapens zijn tevens in een goudbad gewassen en zijn roestvrij. Een der degens noemt men het Generaalswapen

Ook antieke meubelen zijn aanwezig: 1 sofá, 2 armstoelen, 12 stoelen en 2 spiegels, die al vele jaren oud zijn. Fantastische werken zijn wel de tafelkleden, ontbijtlakens voor 12 personen. Elk laken heeft een arbeidsduur van 3 maanden en is door dames gemaakt in de tijd van de Noorse bezetting. Ook deze lakens zijn gemaakt naar het originele. Elke laken heeft zijn eigen figuur.

Kristal uit Madeira

Hier vindt men verschillende modellen vazen, champagneglazen enz. Spaanse poppen, bekleed met fijn borduurwerk. Eén hiervan is zo gemaakt, dat men er mee kan lopen. Speelgoed vindt men hier in grote hoeveelheid.

Deze artikelen zijn tegen zeer lage prijzen verkrijgbaar. De tentoonstelling geeft een goed beeld van hetgeen vroeger en nu door de Toledofabriek vervaardigd wordt. Deze tentoonstelling zal helaas maar van korte duur zijn. Zij wordt gehouden op het Johan van Walbeeckplein, in het pand van United Sales, achter het Cultuur Centrum.

Verschenen

Willemstad. — Verschenen zijn de statuten van de naamloze Vennootschappen: "Curaçaose Effecten Maatschappij N.V." en "Victoria Bottelarij N.V."

Canasta-drive in J.P.F.

Willemstad. — De gisteravond gespeelde Canasta drive in de Club J.P.F. bracht de volgende winnaars uit de strijd:
1e prijs Mej. Quast — Pasman 8570 pt. 2e prijs de heer v.d. Loos — Mevr. ter Haar 8475 pt.; 3de prijs Echtpaar A. v d Loos 8265 pt.; 4e prijs heren Seibel — Heyer 4770 pt.; 5e prijs heren Durgarharan — Ong a Lock 2805 pt.

Op woensdag 25 januari wordt weer een canasta drive georganiseerd. Aanvang 20.00 uur.

Hakte in teen

Willemstad. — De Recherche deed een onderzoek naar een ongeval op de C.P.I.M., alwaar een werknemer de teen van een zekere C. zou hebben afgehakt. De werknemer S.I., die aldaar met de opruiming bezig was in verband met de Polio-bestrijding, zag een hagedis, die hij dood wilde hakken. Een andere werknemer M.W., die ook ook de hagedis wilde dood hakken, hakte in de grote teen van S.I., waardoor deze een snijwond opliep. Dr Berkenveld verleende eerste hulp.

Gegevens van de haven over het afgelopen jaar

Haven: Vrachtschepen 2579 (2414) in en 2565 (2406) uit; tankschepen 4159 (4617) in en 4190 (4621) uit; zeilschepen 1376 (1584) in en 1383 (1584) uit. Passagiers landend 6127 (6304), vertrokken 7359 (8297) en doorgaand 99.536 (88.390). (Tussen haakjes de getallen van 1954.)

VAN HET FILMDOEK

„CISKE DE RAT"

Willemstad. — „Ciske de Rat" is het week-end-produkt van WEST-END. Deze Nederlandse speelfilm is op de Biennale van Venetië 1955 bekroond met de **„Zilveren Leeuw van San Marco"** en ontving van de O.C.I.C. te Brussel een eervolle vermelding. Wij willen slechts enkele fragmenten uit het leven van dit jongetje belichten, de rest kunnen de filmbezoekers beter zelf gaan zien.

„Het jongetje Ciske Vrijmoeth (Dick v.d. Velde) behoort voluit tot die kategorie van de grote stadsjeugd, die gemeenlijk wordt aangeduid als „schoffies" en die men, maatschappelijk gesproken, niet ten onrechte als ongrijpbaar beschouwt. Ciske's vader, een zeeman, is de enige, die — bij zijn sporadische bezoeken aan de vaste wal in het vaderland — de jongen wat hartelijkheid betoont. Zijn moeder, een buffetjuffrouw, ziet in de jongen slechts een hinderlijke dwarskop. In haar leven is Ciske een obstakel, want de jongen is van nature niet geneigd voor de heerszucht van zijn moeder te buigen. Hij bezit een goed, sterk karakter en een grote dosis onafhankelijkheidszin, doch de uitermate ongunstige levensomstandigheden, waarin hij geplaatst is, dreigen zijn positieve eigenschappen te overwoekeren.

Opgroeiend zonder moederliefde, waarnaar het elfjarige kind in zijn hart hunkert, geraakt Ciske in moeilijkheden. Hij zoekt zijn gemis te compenseren door de branie uit te hangen en het jonge gespuis in de buurt weet hem voor hun dieverijen te spannen, met het gevolg, dat Ciske met de Kinderrechter in aanraking komt, die hem aan de hoede van een gezinsvoogd toevertrouwt.

Op school is het met Ciske treurig gesteld. Wegens herhaalde wederspannigheden wordt hij van de R.K. school verwijderd, doch na dit dieptepunt in zijn jongensleven breek eensklaps een zonnestraal door. Op de nieuwe school komt hij in de klas bij de jonge onderwijzer Bruis, een idealist, die beseft, dat de lagere school voor zeer vele leerlingen in deze volkswijk het enige stukje beschaving is, waarmede zij in hun leven zullen kennis maken. Bruis interesseert zich voor het „geval Ciske Vrijmoeth", de jongen, die met zo'n bedenkelijke reputatie aan zijn hoede wordt toevertrouwd, en ondanks het onverholen scepticisme van de hoofdonderwijzer Maatsuyker, stelt hij pogingen in het werk om Ciske's vertrouwen te winnen.

Hier een gedeelte van de zeer interessante Nederlandse film, die dit weekend in West-End draait. Een aanbeveling is „Ciske de Rat" zeker waard.

„WE'RE NO ANGELS"

Willemstad. — In „We're no Angels" krijgen wij een Paramount-film te zien, waarin Humphrey Bogart, Aldo Ray, Peter Uustinov en Joan Bennett de hoofdrollen bezetten. De film heeft als thema gekozen het beruchte Duivelseiland, de vroegere strafkolonie der Fransen, waar drie gevangenen een goed opgezette ontvluchting volbrengen. Deze ontvluchting vindt plaats op de vooravond van Kerstmis. Het trio, bestaande uit Jòseph, Albert en Jules, verschaft zich hierna onderdak bij een winkelier, die zorg draagt voor de zaak van zijn allesbehalve vrijgevige neef Trochard. De handelaar heeft geen bezwaar, dat zij hun intrek bij hem nemen, daar hijzelf ervan overtuigd is, dat hij ontslagen zal worden, wegens zijn valse manipulatie in de zaak van zijn neef. Dit vertelt hij evenwel niet aan de indringers.

In den beginne is het de boeven een ernst deze man te bestelen, zelfs een moord zullen zij niet schuwen, maar als zij aan het Kerstdiner uitgenodigd zijn, veranderen zij van mening. Hun hart wordt weker door zulk een menselijke behandeling van de familie. Als tenslotte de hooghartige neef op de proppen komt dansen, zijn de veroordeelden het eens, dat hier iets gedaan dient te worden. Hun plan behoeven zij niet ten uitvoer te brengen, want deze twistzieke en achterdochtige neef zorgt zelf voor een oplossing. Hij heeft namelijk een korfje in de gaten gekregen en vermoedt, dat zijn artikelen zich erin bevinden. In zijn kamer onderwerpt hij de mand aan een onderzoek. Hij komt niet meer uit de kamer, omdat........ maar dat kunnen onze lezers beter zelf gaan zien. Deze film wordt in ROXY vertoond in Vista-Vision.

„PEARL OF THE SOUTH PACIFIC"

Willemstad. — R.K.O. Radio Pictures neemt ons dit week-end in CINELANDIA mee op een avontuur naar een klein eiland in de Zuid Pacific-zee, waar twee stoere mannen en een attractieve dame op zoek zijn naar parels. Het geheim van de verborgen schat hebben zij van een in stervende toestand op zee opgepikte inboorling vernomen. Wanneer zij op het eiland aankomen, merken zij, dat zij in het oog gehouden worden door vijandige inboorlingen, die geregeerd worden door een blanke. De blanke doorgrondt de bedoeling van de drie niet, doch verbiedt hen aan land te gaan, uit vrees, dat zijn macht over de inboorlingen zou tanen. Maar als hij denkt, dat de schatzoekers hiermede tevreden zijn, vergist hij zich deerlijk. Virginia Mayo brengt een oplossing in deze situatie, door zich uit te geven als een vrouwelijke missionaris, wat haar ook gelukt. Intussen krijgen de gelukszoekers, Dennis Morgan en David Ferrer, de gelegenheid het eiland af te zoeken. Wanneer zij eindelijk de plaats vinden, begint pas het hele werk. De schat bevindt zich in een diepe grove, welke door een reuze octopus (achtarmige inktvis) bewaakt wordt. Zij weten deze na een vergeefse poging onschadelijk te maken, maar de wraak van de inboorlingen neemt nu een aanvang.

In hun eigen boezem ontstaat nog een tweespalt, omdat Ferrer en Morgan de charmante dame voor zich opeisen. Deze film, vol actie, romance en rivaliteit, wordt in technicolor en Superscope gedraaid.

Filmavond van de V.E.R.O.N.A.

Willemstad. — Op maandag 16 januari as. zal voor de leden van de vereniging voor experimenteel radio-onderzoek in de Nederlandse Antillen (VERONA) en introducees in de bioscoop Asiento op Rio Canario een filmavond gegeven worden. De te vertonen films hebben betrekking op de ontwikkeling van de Radio- en Televisie techniek. Eenieder wordt aangeraden deze gelegenheid niet voorbij te laten gaan. De toegang is geheel gratis voor iedereen, zodat op een goede opkomst gerekend wordt. Aanvang 's avonds om acht uur. De voorstelling zal om ongeveer half elf eindigen.

In verband met deze filmavond zal de vaste maandelijkse vergadering op donderdag 12 januari as. geen doorgang vinden.

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Red.)

De wielrennerswereld in Nederland

Geachte Redactie,

Volgens de Nederlandse Sportbrief van B. M. Schilperoort in de „Amigoe di Curaçao" van 10 januari 1956 blijkt heel duidelijk, dat Pellenaars moeilijkheden heeft met het samenstellen van een representatieve ploeg van beroepsrenners voor de Ronde van Frankrijk. Te kleine keus omdat slechts weinige amateurs er iets voor voelden over te gaan naar de beroepsklasse, zodat het legertje beroepsrenners steeeds meer begon te slinken.

Dezelfde geur had het stukje in de Marathon van 27 december 1955 Schoenmakers: prof. of onafhankelijk?"

Schoenmakers is enige tijd geleden in kontakt gekomen met Pellenaars en er is kans, dat hij in een vertegenwoordigende ploeg zal worden opgenomen Mocht de kans om in een ploeg te worden opgenomen erg klein zijn, dan zal hij eerst tot de kategorie der onafhankelijken overstappen (aldus Schoenmakers).

Nu worden door het nieuw ontworpen schema van de K.N.W.V. de amateurs gedwongen over te gaan naar de beroepsklasse of de fiets te verkopen. Maar nu verder: Volgens mij biedt tot heden de beroepsklasse voor de sterke amateurs geen bestaan, als Pellenaars hun niet meeneemt naar de Ronde van Frankrijk, hiervan is een sprekend voorbeeld „een verbitterde Henk Stevens" in de Sport en Sportwereld van 27 december 1955.

Hij was een zeer goede amateur, maar nu een gedesillusioneerd professional, die geen goed woord meer kan vinden voor de politiek in ons wielerwereldje. In 1953 prof. en mee naar de Tour (een goed jaar) 6 dagen maar, dus gezakt, eind 1955 fiets verkopen en werk zoeken.

Deze Stevens is niet de enige, die niet aan zijn trekken kan komen, en met deze nieuwe regeling volgen er bosjes vol, de enkeling, die mee mag naar de Ronde van Frankrijk, is voorlopig één jaar geholpen als hij niet opgeven moet, en de enkelingen, die zich op de baan kunnen handhaven (zoals Haan??).

Neen, die maatregel is niet juist en alleen Pellenaars zijn tour voor ogen hebben, is te diktatoriaal, maar men weet natuurlijk precies waar die schoen wringt, want, staat er, Pellenaars heeft plannen ontworpen voor 5 wedstrijden, maar dat zijn nog plannen, terwijl de amateur al kleur moest bekennen, dit is foutief. Allereerst moeten deze heren en Pellenaars incluis voor voldoende wedstrijden zorgen voor profs en onafhankelijken, zodat niet alleen de beste, maar ook de middelmaat, aan een goede boterham komt, maar dan moet er natuurlijk voor gewaakt worden, dat de gereputeerde renners (tourrenners) de ronde niet kapot maken, want volgens de Sport en Sportwereld van 27 december 1955, waar de heer Frederiks, lid van het Rondecomité Elsloo, aan het woord was, werden er ƒ 400,— startgeld betaald voor een „meneer", die enige rondjes draaide en toen naar huis ging. (ƒ 400,— werd ook aan Haan, Van Dongen en Adri Voorting betaald voor dagen te ploeteren in die gouden Tour, omdat Pellenaars zich vergist heeft in hun capaciteiten? Ook een gevolg van te weinig koersen vriend.)

Het is toch logisch, dat, zo geen ronde kan bestaan, en dat deze toestanden moeten verdwijnen voor de sterke amateurs over te halen naar de profklassen en te doen strijden en van Pellenaars de „vorst der keuze" te maken.

Dank U.

J. Coenen

OPROEPING:

tot houden van een Openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao, op Vrijdag 13 Januari 1956 des namiddags om 8 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. **Goedkeuring Notulen**
2. **Ingekomen stukken**
3. **Ontwerp-Eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening inzake Autobusdiensten (A.B. 1952 No. 14).**
4. **Ontwerp-Eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening inzake Huurautodiensten (A.B. 1952 No. 15).**

Willemstad, 9 Januari 1956.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA

OPENBARE VERKOOP

Ten overstaan van **NOTARIS Mr A. A. G. SMEETS** zullen op **WOENSDAG 18 JANUARI A.S.** v.m. 10 uur te zijnen kantore aan de Handelskade no. 9B ex artikel 1203 al. 2 B.W. in het openbaar volgens plaatselijk gebruik worden verkocht:

1. Het herenhuis, plaatselijk bekend **PIETERMAAIWEG 20, 20A**, z.n. en **BUURTSTEEG 1 en 3**, met erf en grond, staande en gelegen op **PIETERMAAI** in het Stadsdistrict van Curaçao, kadastraal bekend als Stadsdistrict Sectie A, nummer 573, groot 3,93 are;

2. Het woonhuis, plaatselijk bekend **SANTA ROSAWEG 59**, met bijgebouw, erf en tuin, staande en gelegen op de hoek Santa Rosaweg George Madureweg op **VAN ENGELEN** in het Tweede District van Curaçao, nader omschreven in meetbrief nummer 282 van 20 Mei 1929, groot 10 are.

De verkoopsvoorwaarden liggen gedurende acht dagen voor de verkoop ten kantore van genoemde Notaris ter inzage van belanghebbenden.

REPUBLICA DE VENEZUELA

CONSULADO GENERAL
en
CURAZAO, A.H.

AVISO OFICIAL

Ley de Servicio Militar Obligatorio

Se avisa a todos los venezolanos que hayan cumplido 18 años de edad hasta el 31 de diciembre de 1.955, que deben presentarse ante este Consulado General desde esta fecha hasta el 31 de marzo del presente año, para su inscripción militar, dando así cumplimiento a los articulos 53, 59 y 70 de la Ley.

Curazao, 2 de enero de 1.956

„Musicae sacrae disciplina” encycliek over kerkmuziek

Slechts de GELOVIGE kunstenaar kan religieuze kunst creëren

Op Nieuwjaarsdag is in de Osservatore Romano de encycliek „Musicae sacrae disciplina” gepubliceerd, die over de gewijde muziek handelt. Zij is aan alle patriarchen en bisschoppen gericht, die in vrede en gemeenschap met de H. Stoel leven. De uit vier hoofdstukken bestaande zendbrief geeft een overzicht van de ontwikkeling van de gewijde muziek en bepaalt vervolgens de plaats van de kunst in het algemeeen in de door God gewilde orde. De gewijde kunst en bovenal de kerkmuziek hebben een bijzonder doel, leert de encycliek. Heiligheid, schoonheid en algemeenheid dienen de wezenskenmerken te zijn van de kerkmuziek, zoals die het ook zijn van de liturgie. De H. Vader werkt dan de genoemde eigenschappen uit en trekt er de praktische konsekwenties van, waarna het schrijven besloten wordt met een aantal wenken aan de bisdommen. Het doel van de encycliek is de voorschriften in zake de kerkmuziek tot de huidige dag bij te werken en in het algemeen deze materie te herordenen. Daarbij is gebruik gemaakt van de voorstellen en adviezen der bisschoppen, van de beoefenaars der gewijde muziek en van de congressen over dit onderwerp gehouden.

„Onder de zo vele en zo grote gaven van de natuur, waarmede God de schepselen verrijkt heeft, die naar Zijn beeld en gelijkenis gevormd zijn, — zo vangt het eerste hoofdstuk aan — behoort waarlijk de muziek.” Het is dan ook niet te verwonderen, dat sinds onheuglijke tijden de muziek een belangrijk aandeel heeft gehad bij en ter opluistering van de religieuze ceremoniën. Aan de hand van een groot aantal citaten zowel uit het Oude, als het Nieuwe Testament, en de geschriften van de kerkvaders en de oud-christelijke schrijvers wordt aangetoond, hoe bij het volk van Israël en in de vroeg-christelijke kerk de muziek een rol heeft gespeeld bij godsdienstige plechtigheden. De Kerk heeft de gewijde muziek ontwikkeld en gecultiveerd, waarbij de zangersscholen — en speciaal die van Rome — van grote betekenis waren. Paus Gregorius de Grote verzamelde al hetgeen in de eeuwen vóór hem gegroeid was en hij gaf de regels en normen aan voor de kerkmuziek. De Romeinse zangwijze verspreidde zich door de Latijnse Kerk en de muziekschat werd verrijkt door nieuwe vormen en liederen, waaronder die in de volkstaal. Vanaf de achtste of negende eeuw is de begeleiding op het orgel gemeengoed in het christelijke Westen geworden. Langzamerhand voegde zich sinds de negende eeuw bij de koraalmuziek de meerstemmige muziek. Vooral de vijftiende en zestiende eeuw brachten op het gebied der polyfone muziek onvergelijkelijk schone werken. Nog later werd de rijkdom der begeleiding behalve door het orgel nog vergroot door andere instrumenten. Wel is de Kerk er steeds bedacht op geweest in deze gehele ontwikkeling dat te weren, wat niet overeenkwam met de heiligheid en de waardigheid, welke de gewijde muziek moeten kenmerken. De Paus citeert een reeks uitspraken vanaf het Concilie van Trente tot onder zijn eigen pontificaat. In de moderne tijd was het de heilige Paus Pius X, die in deze materie het belangrijkste aandeel heeft gehad.

Plaats en taak van de kunst

Het tweede hoofdstuk is voor de helft gewijd aan een beschouwing over de plaats en de taak van de kunst in het algemeen. Daarna bespreekt de Paus de gewijde kunst. Het is een dwaling te menen, dat de kunstenaar om waarlijk scheppend te kunnen werken geheel vrij zou moeten zijn in zijn kunst, los van alle religieuze of morele wetten en normen. Ook de kunst is op een doel gericht, en dat doel is God. Van deze absolute wet zou God Zelf geen ontheffing kunnen verlenen. Het denkbeeld van „l'art pour l'art” is onjuist, want de eeuwige en onveranderlijke wet wil, dat de mens in al zijn activiteiten er, naar zijn krachten, naar moet streven Gods oneindige volmaaktheid te weerspiegelen, tot lof en glorie van de Schepper. Aan het goddelijk oerbeeld dient dus de mens al zijn gaven van lichaam en ziel te conformeren. De vrijheid van de kunstenaar wordt echter hierdoor niet aangetast of opgeheven, maar veeleer veredeld en vervolmaakt. Wanneeer het bovenstaande van kracht is voor alle takken van kunst, hoeveel meer geldt het dan niet voor de gewijde kunst, die er toe geroepen is om langs de weg der zintuigen de geest der gelovigen nader tot God te brengen. De H. Vader stelt dat de kunstenaar, die de waarheden van het geloof niet belijdt of zich met zijn geest of door zijn levenswandel van God afkeert, tevergeefs zou pogen religieuze kunst te creëren. Hem ontbreekt als het ware het inwendig oog, waarmede gezien wordt wat de Majesteit Gods en de Godsverering vordert.

Onder de gewijde kunst neemt de muziek een bijzondere plaats in. Meer immers dan de architectuur, de beeldhouw- of de schilderkunst is de muziek verbonden aan het Opus Dei, met de liturgie. En haar hoogtepunt bereikt de muziek in haar functie bij de viering van het H. Misoffer en bij het koorgebed. De H. Vader maakt een onderscheiding tussen de „liturgische” en de „religieuze” muziek. Ook de laatste is van grote importantie, zowel binnen het kerkgebouw bij niet-liturgische ceremoniën en gelegenheden, als er buiten bij verscheidene plechtigheden en vieringen. Mede doelt de Paus hier op liederen van godsdienstige aard in de landstaal, vaak van belang ook voor de religieuze opvoeding van kinderen en volwassenen. Het beoefenen van de gewijde muziek in alle vormen, het ten gehore brengen, zingen of begeleiden, componeren of dirigeren, het instuderen of onderwijzen, is, zo zegt de H. Vader, een werkelijk en waar apostolaat, dat door Christus, de Heer, in rijke mate beloond zal worden.

Het schone Gregoriaans

De wezenskenmerken van de kerkmuziek zijn dezelfde als die der liturgie. Het zijn heiligheid („sancta sit”), kunstzinnigheid („verae artis specimen”) en algemeenheid („universitas”). Aan deze drie eisen nu voldoet geheel en al het gregoriaans. „Het is de taak van al degenen, die Christus het heeft toevertrouwd de rijkdommen van Zijn Kerk te behoeden en uit te delen om de kostbare schat van het heilig gregoriaans te bewaren en er het christenvolk in overvloedige mate aan doen deelachtig te worden.” Daarom hebben de Pausen — en in het bijzonder Pius X — het gregoriaans steeds gewenst en voorgeschreven. Ook voor de onlangs nieuw ingevoerde feesten zullen door de begaafde meesters nieuwe melodieën gecomponeerd worden, welke met de oudere composities in schoonheid en zuiverheid kunnen wedijveren.

Het gregoriaans is de kerkmuziek bij uitstek en, zoals de liturgie, van een universaliteit, die de eenheid van de Kerk weerspiegelt. Dit is ook een der voornaamste redenen, waarom de Kerk er zo sterk de nadruk op legt, dat met de woorden van de H. Liturgie nauw verbonden behoort te worden het gregoriaans zingen van diezelfde woorden.

De Kerk heeft om ernstige redenen wel dispensatie moeten toestaan, maar deze waren er immer op gericht, dat de gelovigen de tijd gelaten zou worden om het gregoriaans te leren, eraan te wennen en het te begrijpen. Toch is ook hier steeds de algemene regel van kracht gebleven, dat de woorden van de H. Liturgie zelve nooit in de landstaal gezongen mogen worden.

De encycliek doet vervolgens een beroep op de geestelijke herders, dat zij het werk van opvoeding in de kerkmuziek-bij-uitstek zullen doorzetten, te meer omdat de moderne techniek hen hier zoveel hulpmiddelen bij biedt in velerlei vorm. Wat over het gregoriaans gezegd wordt, heeft slechts betrekking op de Romeinse ritus. Zowel de Ambrosiaanse, de Galliaanse en de Mozarabische riten, als die van de Oosterse kerken hebben hun eigen liturgie en muziek en er bestaat geen twijfel aan, dat de Oosterse riten alle in schoonheid en eerbiedwaardigheid overtreffen. Toch moge men zich ook hier beijveren om de oorspronkelijke schoonheid en zuiverheid te handhaven en vreemde insluipsels te weren.

Naast het gregoriaans heeft ook de polyfone muziek een bijzondere betekenis. Vooral die, welke ontstond in de zestiende eeuw, is van een zo verheven pracht, dat zij waardig is de kerkelijke riten te begeleiden en, als het ware, te illustreren. In de latere tijd echter is de meerstemmige kerkmuziek nog al eens gedegenereerd, en niet zelden door profane elementen. In de laatste decenniën is, dank zij de kunstzin en de kennis van velen, ook hierin een vernieuwing tot stand gekomen. Het is daarom, dat in de grote basilieken en kathedralen en in de kerken van kloostergemeenschappen („in familiarum religiosarum templis”) de werken der oude meesters evenals die der modern componisten van polyfone muziek passend uitgevoerd kunnen worden, terwijl ook voor de kleinere kerken meer eenvoudige, maar stellig waardige meerstemmige muziek voorhanden is. De Kerk, zo schreef reeds Pius X, steunt en bevordert de ontwikkeling in de takken der kunst en laat al datgene toe voor godsdienstige toepassing, wat 's mensen geest aan schoons en goeds schiep in de loop der eeuwen. Intussen geldt ook hier de wet der voorzichtigheid. De ware liefde voor de liturgie en voor de kerkmuziek dient voor overdrijving te behoeden; een overdrijving, die de liturgie in de schaduw zou kunnen stellen of de techniek der zangers zou kunnen overschatten, waardoor de waardigheid van de cultus in gevaar zou komen.

Over het gebruik van de begeleidende instrumenten zegt de encycliek, dat er behalve het orgel ook andere instrumenten zijn, die gerede voor het doel gebruikt kunnen worden, mits het profane, het lawaaierige en het snerpende geweerd wordt („nihil profanum, nihil clamosum et strepens”). De kleine cither en andere snareninstrumenten worden b.v. geschikt genoemd. Hetgeen bij de polyfone muziek gezegd is over de voorzichtigheid, welke overdrijving of overschatting mijdt, geldt ook hier.

De volkszang, veelal in de landstaal, is van groot nut, omdat deze de harten vaak zeer direct aanspreekt. De encycliek doelt hier op de liederen uit de parochie- of andere bundels. Zij zijn strikt verboden gedurende plechtige H.H. Missen, maar, mits aangepast aan en betrekking hebbend op het H. Offer, kunnen zij met vrucht gezongen worden gedurende niet-plechtige Missen en uiteraard bij niet liturgische gelegenheden in en buiten de Kerk. Nogmaals wijst de zendbrief op de pedagogische voordelen van deze liederen. Ook in de missiegebieden is het gewijde lied van niet te onderschatten zin.

Praktische adviezen

In het slothoofdstuk geeft Zijne Heiligheid een aantal praktische adviezen aan de diocesen.

Richt vooral uw zorg erop, zegt de Paus, dat aan de kathedrale kerk en zo mogelijk ook aan de grotere kerken van het diocees een uitgezochte Schola Cantorum verbonden is, die anderen tot voorbeeld strekt en tot prikkel. Waar dit, noch een Schola Cantorum noch een schola puerorum cantorum niet mogelijk is, richte men een koor op van mannen, vrouwen en meisjes, dat, te bestemder plaatse buiten het priesterkoor („extra cancellos”) opgesteld, de liturgische teksten van de H. Mis plechtig zingt. De mannen moeten daarbij van de vrouwen en kinderen gescheiden opgesteld staan.

In uw seminaries en in de instituten van missionarissen en religieuzen dient de gewijde muziek en de leer en het gebruik van het gregoriaans onderwezen te worden door daartoe bekwame leraren.

Laat niet na de leiders van seminaries en colleges aan te sporen, dat zij leerlingen, die een bijzondere begaafdheid en liefde voor de muziek tonen, zich verder laten ontwikkelen hetzij aan de pauselijke hogeschool voor gewijde muziek hier ter stede, hetzij aan een ander Athennaeum.

Aanbevolen wordt, dat de bisschoppen ter ontlasting van hun zo veel omvattende taak kunnen beschikken over een eigen bekwame adviseur, die tevens kan waken over de gewijde muziek-beoefening in het ressort, die bemiddelaar kan zijn tussen de bisschop en de onderhorigen en diens opdrachten en bevelen kan uitvoeren. Naar het gevoelen van de plaatselijke Ordinarius zou ook in zijn bisdom een genootschap ter beoefening van de gewijde muziek, zoals deze door de Pausen aanbevolen zijn, de bisschop kunnen bijstaan in de juist genoemde taak. De genootschappen en verenigingen, welke zich tot taak stellen het volk te onderwijzen in de gewijde muziek om deze kunst hoger op te voeren, kunnen door woord en voorbeeld in hoge mate bijdragen tot vervolmaking van de sacrale zang. De bisschoppen wordt gevraagd deze te bevorderen en te helpen.

Alle jaren weer wordt op Nieuwjaars morgen van de 80 meter hoge toorn van de Peterskerk in München, het nieuwe jaar „ingeblazen”. Voor een ogenblik staat al het verkeer stil en kijkt naar de toren omhoog om tet luisteren naar „Grote God wij loven U” dat de koperblazers ten gehore brengen.

Boekenvenster

MISSAAL VOOR JONGE MENSEN

Dit nieuwe kerkboek is uitgegeven door het catechetisch centrum Canisianum bij Malmberg te Den Bosch. De samensteller is pater J. Schretlen S.J. Het is bedoeld als voorbereider voor het gebruik van het volledige Romeins Missaal en bevat ongeveer 70 misteksten, die echter slechts gedeeltelijk letterlijk uit het Missaal zijn overgenomen. De parafrase van de schrijver lijkt ons uitermate geschikt om de hoofdgedachten van de liturgie van een bepaalde dag geestelijk te verwerken. Wij hebben voor dit boekje de grootste bewondering. Het lijkt ons voortreffelijk geslaagd en inderdaad zeer geschikt om jonge mensen bidden te leren aan de hand van de liturgie. Zeer aanbevolen.

GEBEDEN van de PAUS

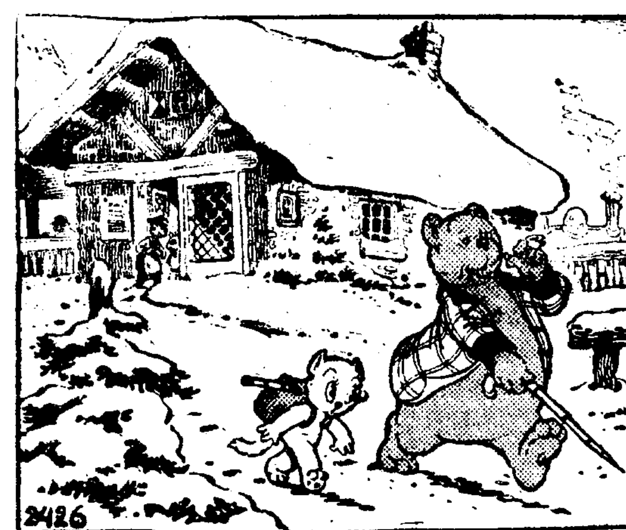
Een en twintig door Paus Pius XII zelf samengestelde gebeden zijn in dit boekje gebundeld, dat door de uitgeverij Lannoo, Tielt-Den Haag keurig is uitgegeven. Het opent met een „gebed” van Sergio Pignedoli tot de H. Vader, waarin hij hem vraagt als Hoofd en Leider van de Kerk ons te leren bidden, ons de weg te wijzen tot God en ons gebed waarlijk „katholiek” te maken. Er zijn gebeden tot de H. Geest, voor alle mensen, voor de vrede, de jeugd, de ontheemden, voor zieken en om goede priesters enz. De universele heilszending van de Kerk spreekt overduidelijk uit deze gebeden van de Opperpriester, met wie men zich, aldus meebiddend, één voelt zoals God het wil. Een prachtig boekje, dat bovendien tot vruchtbare overwegingen inspireert.

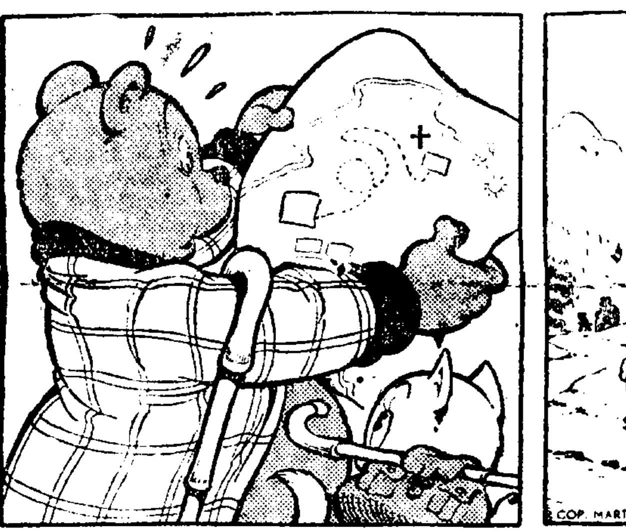
DON BOSCO als pedagoog

Kanunnik dr. A. Decoene behandelt in dit boekje, uitgegeven bij Lannoo, Tielt - Den Haag, op strikt wetenschappelijke wijze het opvoedingssysteem van de grote jeugdvriend, die Don Bosco was. Dit geschiedt aan de hand van Don Bosco's eigen methode zowel als door middel van vergelijkingen met opvattingen en werk van andere pedagogen. Bijzonder belangrijk is het laatste hoofdstuk, waarin een synthese gemaakt wordt tussen Don Bosco's heiligheid en zijn werk als opvoeder. Een zeer mooi en uiterst leerzaam boekje, dat alle ouders en anderen, die de zorg voor de jeugd hebben, met groot nut zullen lezen.

● De Buxtehude-prijs van de stad Luebeck voor bijzondere verdiensten op het gebied der evangelische kerkmuziek is dit jaar toegekend aan Ernst Pepping.

TOM POES en het slaag-systeem

2426 — Heer Bommel had las van neerslachtigheid. De grauwe luchten drukten hem en zijn vertrouwde omgeving verveelde hem. „Een heer van mijn stand gaat naar de wintersport”, sprak hij op een dag, toen hij Tom Poes tegenkwam.

„Wij, met ons fijn gestel hebben behoefte aan zonneschijn en vitaminen en ozon, wat dat ook zijn mag. Pak je tandenborstel in en volg me, jonge vriend. Je mag mee”.

Dat liet Tom Poes zich natuurlijk geen twee keer zeggen en zo kwam het dan ook, dat ze op een zonnige wintermiddag in een bergachtige streek uit de trein stapten.

Tom Poes droeg een rugtas en heer Ollie een bergstok en een kaart van de streek.

„Een kijken”, sprak hij. „Het hotel moet ongeveer naast het station liggen. Dat zei men mij in het reisbureau en daar zullen ze het wel weten. „Maar ik zie geen hotel”, zei Tom Poes. „Nergens!”

„Onzin”, hernam heer Bommel, „in het vouwblad staat:

„dicht bij station, riant uitzicht, gelegen aan de weg, stromend water, hoge lucht”.

„Nu, daar houd ik mij aan. En daar is een wegwijzer waar „Hotel” op staat. Het kan niet missen.”

Ze begonnen dus te lopen. De weg was smal en klom met ontelbare bochten steil tegen een berg op. De sneeuw maakte het gaan moeilijk, zodat Tom Poes na een half uur dan ook genoeg van zijn bagage begon te krijgen. Maar heer Bommel kon hem niet helpen.

„Kom Tom Poes”, sprak hij hijgend. „Nog even moed gehouden. Jij hebt alleen maar die rugtas om te dragen, terwijl ik mezelf heb, als je begrijpt wat ik bedoel. Daar zie ik het hotel trouwens al.”

● **Gottfried Grote, directeur van de ev. kerkmuziekschool te Berlijn-Spandau, is benoemd tot leider van het domkoor en tot professor aan de Hochschule Fuer Musik te Berlijn. Als zijn opvolger a.d. Kerkmuziek-school is benoemd Hans Martin Scheidt, assistent van prof. Friedrich Hoegner te Muenchen.**

Habsburg-telg gedoopt

In een klein kerkje in Varennes, een voorstadje van Parijs, heeft de Pauselijk Nuntius in Frankrijk, Kardinaal Marella, het H. Doopsel toegediend aan het zoontje Lorenz van Prins Robert van Habsburg en Prinses Margarita van Savoya-Aosta. Peetouders waren Prins ... Christina van Savoya-Aosta (links), een zuster van de ... Prins Otto van Habsburg.

ARABESKE IN PURPER

door W. H. VAN EEKHLANDT

...zette de lege kop weg. „Ik weet het goed gemaakt,” ging hij plotseling met een glimlach voort. „Je trekt straks je mantel aan en je brengt me naar het bureau.... Dan heb je toch je wandelingetje gehad!”

Het hoofdbureau was doortrokken van de sfeer van een vrije dag. Hol en resonerend in de lege gangen klonken de voetstappen van de inspecteur toen deze het stille gebouw betrad. In het voorbijgaan stak hij zijn hoofd om de deur van het wachtlokaal en riep met gemoedelijke opgewektheid: Prettige Kerstdagen, jongelui!” Die jongens hadden het tenslotte beroerder dan hij, want hij had tenminste nog werk te doen, maar zij zaten zich maar te vervelen in de wacht, zolang er geen bijzonder karweitje kwam opdagen! Boven in zijn werkkamer wachtte Staring hem op. De post was al op zijn bureau gelegd, met het stapeltje binnengekomen rapporten ernaast.

„We zullen ons er gauw doorheen slaan, Willem, anders krijg ik nog ruzie met je vrouw!” lachte Van Houthem, terwijl hij zijn pijp stopte. „Kijk, wat zullen we daar hebben......!” Hij maakte een verwonderd gebaar naar een blauwgrijs couvert, waarvan het zware, luxe papier scherp afstak bij het smoezelige geel van de eronder liggende dienstenveloppen. Een Engelse postzegel en een Engels adres: „To Mr. Inspector Van Houthem, Centrale Recherche, Municipal Police Headquarters, Amsterdam, Holland!” Terwijl hij voorovergebogen zijn pijp aanstak, ontcijferde Van Houthem nieuwsgierig de letters van de gevlekte poststempeling...... Liverpool. De stemming van de feestdag leidde als vanzelf tot een extra plagerijtje.

„Laat jij nu eens zien, Willem, dat je een goed detective bent. Van wie zou deze brief wel zijn?”

„Van het meisje, dat je nooit vergeet”, antwoordde Staring prompt. Als zijn chef hem op de kast probeerde te zetten, dan was hij er ook nog!

„En waaruit leid je dat af?”

„Ten eerste uit de elegante vorm en uit de dure kleur van die enveloppe. Ten tweede geeft het te denken dat ze de brief aan uw kantooradres stuurt, waar of niet, meneer Van Houthem? Dat kan alleen zijn, omdat ze niet wil dat uw vrouw iets van die correspondentie merkt...”

„We zullen eens zien wat ze schrijft, misschien komen wij er dan achter, waarom ze in een Engels adres die typische technische woorden: Centrale Recherche, foutloos weet op te nemen....” Van Houthem sneed het couvert open en trok, met de nodige voorzorgen om eventuele vingerafdrukken niet te verdoezelen, het zware postpapier te voorschijn. Even berook hij het. „In elk geval is het niet van een dame, die parfum gebruikt!”

Staring kwam achter zijn chef staan en las over diens schouder het korte briefje mee. Het was in goed Engels gesteld.

Dear Mr. Inspector,

Om te beginnen een prettig Kerstfeest! Zo'n gelukwens betekent maar weinig, wanneer het bijbehorende geschenk zou ontbreken, vindt u ook niet?

Daarom... ziehier een cadeautje, dat u naar ik hoop veel genoegen zal geven: De inbraak bij de Continentale Bank Associatie in de nacht van 21 op 22 September werd gepleegd door de broeders Gérard en Eugène de Versigny, 14 Piazza Santa Marina, Lugano!

Wanneer ik in uw plaats was, zou ik me haasten om ze een bezoek te brengen voor het te laat is.

Veel succes!

Van Houthem wendde zich half om en keek zijn brigadier aan. De uitdrukking in zijn klare ogen wees er niet op dat het nieuws hem verblijdde. Die ogen stonden peinzend, een beetje grimmig. Staring haalde zwijgend de schouders op en ging terug naar zijn plaats.

Het bleef even stil in het vertrek; beide mannen memoreerden allerlei bijzonderheden over de inbraak op het Frederiksplein. Van Houthem trok een lade van zijn tafel open, waarin ordelijk verschillende boekjes in kartonnen omslagen lagen. Hij zocht de Zwitserse politie-almanak, vond deze en begon er in te bladeren.

„Het lezen van een dergelijke mededeling geeft me altijd een gevoel of ik een glibberig, slijmerig dier in mijn handen heb gehad, Willem”, zei hij wrevelig, terwijl zijn ogen over de fijnbedrukte bladzijden gingen. „Neem van mij maar aan, dat iemand, die anoniem voor verrader speelt evenzeer zo niet meer, verdient achter de tralies te worden gezet dan de ongelukkigen, die hij aanbrengt... Hier is het.. Lugano ..criminele recherche ..O. Büchli, inspecteur....” Hij nam de telefoon van de haak”. „Ben jij het Bertus? Prettig Kerstfeest.... Dank je. Geef mij als de bliksem de internationale aansluitingen... Hallo, juffrouw... Inspecteur Van Houthem, centrale recherche, hoofdbureau... ijlgesprek met Lugano.... Inspecteur O. Büchli van de criminele recherche... of vervanger... Ja ik blijf hier op mijn plaats...” Hij wendde zich weer naar zijn brigadier. „Als blijkt dat er inderdaad twee mannen met die opgegeven namen bij dat adres bekend zijn, zal er niets anders opzitten, dan dat we er zelf heen gaan. Het is een complicatie dat het vandaag uitgerekend Kerstmis moet zijn... Er is natuurlijk niemand, die wij nodig hebben, thuis te vinden. De hoofdcommissaris is uit de stad... De Officier zit ergens in Parijs... Tja, dan zal de P.G. er aan moeten geloven...

Opnieuw nam de inspecteur de telefoon op. Hij trof het, de procureur-generaal zat nog aan een laat ontbijt. Van Houthem las de fungerend directeur van politie te Amsterdam het anonieme bericht voor en deelde mee, dat hij een ijlgesprek met de recherche in Lugano had aangevraagd.

De P.G., aanvankelijk enigszins verstoord, dat men hem op deze feestdag met dienstzaken kwam lastig vallen, toonde zich al spoedig uiterst geïnteresseerd. „We mogen natuurlijk geen kans verwaarlozen om die zaak op te helderen, Van Houthem!” Wanneer Lugano verklaarde dat de geïncrimineerden inderdaad aan het aangegeven adres bekend waren, dan moest het nieuwe spoor onmiddellijk worden gevolgd...

(Wordt vervolgd)

Onderzoek naar oorzaken plantenziekten op Jamaica

Brits Guyana. — Landbouwers worden uitgenodigd deel te nemen aan een project van het departement van Landbouw ten doel hebbende de schade aan gewassen door plantenziekte te verminderen. Het project staat onder leiding van de heer Joe Pires, een plantenziektekundige en zal monsters van gewassen die door ziekten zijn beschadigd verzamelen. Het hoofddoel van het project is een pamflet gereed te maken om de landbouwers te adviseren omtrent maatregelen voor bestrijding van plantenziekten.

Schoolkinderen te Br. Guyana genieten van ontbijt en melk van Gouvernementswege

Brits Guyana. — De vier ontbijtcentra in deze kolonie verzorgen thans 1.600 schoolkinderen en de overheid overweegt stappen om te verzekeren, dat deze centra, zolang zij blijven bestaan zo efficiënt mogelijk functioneren. Het melkprogramma geschonken door de UNICEF verzorgt thans 16.000 kinderen en gehoopt wordt dat het verder uitgebreid zal worden.

Britse spionnen te Waschau ter dood veroordeeld

Londen. — Een militair tribunaal in Warschau heeft 2 "Britse spionnen" ter dood veroordeeld, zo meldt radio-Warschau. Vijf andere Britten zijn veroordeeld tot straffen variërend van 8 jaar tot levenslang.

Zij zijn schuldig bevonden aan spionnage.

Onder de 7 veroordeelden zijn drie vrouwen.

Vierde eeuwfeest H. Ignatius van Loyola

Viering overwegend kerkelijk karakter

31 juli 1956 zal het vierhonderd jaar geleden zijn, dat te Rome op 65-jarige leeftijd de stichter van de Jezuietenorde, de H. Ignatius van Loyola, is overleden. Zijn orde is ontstaan uit een kleine groep priesterstudenten aan de universiteit van Parijs, die zich in 1534 aaneensloten om hun leven in te zetten voor de kerstening van Palestina. Toen de Turkenoorlogen hun het vertrek naar het H. Land onmogelijk maakte, stelden zij zich ter beschikking van Z.H. de Paus voor elke vorm van apostolaat op welke plaatsen ter wereld ook. Deze keurde in 1540 hun levenswijze goed, hetgeen een revolutie in het kloosterleven betekende, daar de nieuwe orde, daarin door de meeste later nagevolgd, met het oog op grotere bewegelijkheid en intensere zielzorg, van het koorgebed had afgezien.

Zowel in Europa als ook in de missiegebieden ontwikkelde de jonge en snel groeiende orde een ongekende activiteit. De tijdsomstandigheden waren oorzaak, dat de Jezuïeten zich al spoedig heel bijzonder op onderwijs en opvoeding van de middelbare schooljeugd hebben toegelegd, maar daarbij de hogere kerkelijke wetenschappen niet hebben verwaarloosd.

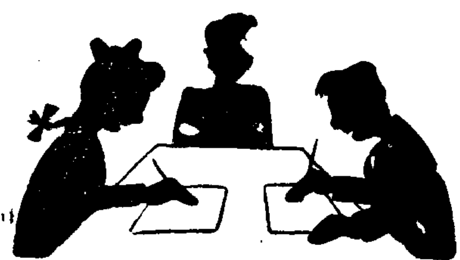
Bij de dood van haar stichter telde de orde ruim duizend leden; volgens de jongste statistieken waren er op 1 januari 1955 32899 Jezuïeten, van wie 16521 priesters, 10741 scholastieken en 5637 lekebroeders; in het geheel waren toen 5600 Jezuïeten in de missie werkzaam.

Het eeuwfeest zal volgens de richtlijnen van Z.H. Paus Pius XII in zijn schrijven aan de hoogeerw. pater generaal J. B. Janssens, vooral in het teken der bezinning staan op de geestelijke oefeningen. Een nieuwe levensbeschrijving van de hand van de vermaarde hagiograaf James Brodrick zal nog dit jaar tegelijk in het Engels en in het Nederlands verschijnen; voorts komt een nieuwe geschiedenis van de orde uit.

Historisch drama

Spanische ballade, door Lion Feuchtwanger. — Rowolt Verlag, Hamburg 1955.

De bekende schrijver van „Jud Susz” heeft na zijn roman uit de tijd van Goya, na „Josephus” dat de Joodse geschiedenis tot onderwerp had, na „Narrenweisheit” dat het leven rond Jean Jacques Rousseau parafraseerde, na het tijdsbeeld dat hij over de pre-Franse revolutie aera ontwierp, het Spanje van Alfons de Achtste tot onderwerp van een historisch drama gemaakt. Het ene boek na het andere volgt uit het schrijflaboratorium van de succes-auteur en niemand kan zeggen dat zijn oppervlakkige tijdsbeelden historisch pertinent onjuist of volstrekt vervelend zouden zijn. Hij is als een regisseur van succesfilms die precies weet in welke doses zijn publiek de waarheid of verdichting wil slikken en hierin niet eenmaal buiten zijn boekje gaat. Het resultaat is ook nu weer een uiterst handig gecomponeerd, van alle echte psychologie verstoken verhaal, dat „goed in het pak” zit, zoals dat in toneeltermen heet, en kennelijk alleen bestemd is voor liefhebbers van een historisch brok, waarin liefde, hartstocht en fantasie op aangenaam prikkelende wijze dooreengemengd zijn. Van literatuur is geen spoor meer te ontdekken. Deze kitsch is echter van een superieure soort. Hoeveel medewerkers zou Feuchtwanger hebben gehad voor de historische „opnamen” uit deze kapitale roman?

AMIGOE VAN DE JEUGD

De Chrysant

Hoe men in Korea belasting betaalde

Een der mooiste bloemen van de nazomer en de herfst is wel de chrysant.

Jullie kent deze bloemen natuurlijk allemaal wel. Je ziet ze in allerlei kleuren als wit, geel, goudkleurig en rood, en in dubbele en enkele soorten in deze maanden staan in etalages en bloemenstalletjes.

Oorspronkelijk kende men alleen een kleine, gele chrysant. Maar dat is al heel lang geleden. Het is bijvoorbeeld bekend, dat de staat Korea — je weet wel, het land waar nu oorlog is — rond 836 voor onze jaartelling belasting betaalde aan keizer Ninloka van China met gekleurde chrysanten; een bewijs, dat deze bloemen erg mooi werden gevonden en grote waarde hadden.

In Japan hebben, nu ongeveer tweeduizend jaar geleden, kwekers er zich op toegelegd om heel veel en heel mooie chrysanten te krijgen en dat is hun ook gelukt. En niet alleen mooie bloemen, maar ook mooie bladeren. Dit laatste schijnt nog het moeilijkst te zijn De Japanners vonden deze bloemen zo mooi, dat zij ze zelfs hebben afgebeeld op het keizerlijke wapen.

Waarschijnlijk brachten Nederlanders deze prachtige bloem naar Europa. Je weet misschien wel, dat geen enkele buitenlander vroeger Japan mocht binnenkomen. Later mochten de Nederlanders dat wel en dat waren handige kooplui. Dit gebeurde in het laatst van de zeventiende eeuw.

Eerst in de negentiende eeuw dus van 1800 tot 1900, kwam in Nederland belangstelling voor de chrysant en begon men allerlei vormen en soorten te kweken.

In 1825 was er een grote tentoonstelling in Londen en hier waren reeds zevenentwintig soorten uitgestald.

De bezoekers vonden de chrysanten erg mooi en bestelden er van, om ze in kassen en tuinen te zaaien en te poten.

Nadien is de chrysant over de gehele wereld verspreid.

Ook in Nederland worden veel van deze bloemen gekweekt. Prachtige soorten zijn het en ze worden, zorgvuldig ingepakt, dikwijls per vliegmachine naar alle oorden van de wereld verzonden.

Ook in de tuin van de gewone mensen ziet men tegenwoordig veel chrysanten, maar dit zijn dan altijd kleinere soorten, alhoewel erg mooi.

Tot slot nog een aardige legende over deze bloem.

Toen de drie koningen, geleid door een ster aan de hemel, naar Bethlehem waren gekomen, stonden ze erg verbaasd. Er was in Bethlehem helemaal geen drukte en niemand wist iets van de pasgeboren Koning der Joden af.

Zouden ze verkeerd zijn?

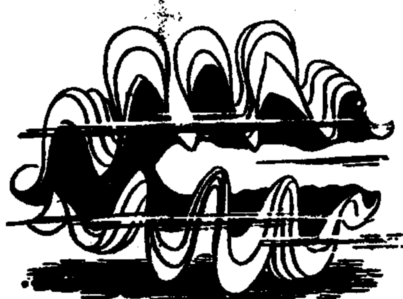
Buiten het stadje vond Melchior, een van de drie, plotseling een mooie plant, die, als een ster, zijn stralende bloemen deed groeien.

Toen hij daarop de bloem afplukte, ging een deur open van een stal, die daar vlak bij was. En toen ze er binnentraden, vonden ze het Kind in de kribbe. En naast de andere geschenken, goud, wierook en myrrhe, gaven ze het Kind de prachtige chrysant, als een schepter, waarmee het de wereld regeren zou.

v.d.B.

ZO TERLOOPS

DE REUZENGAPER

De meeste schelpdieren bezitten een enorme spierkracht; dat kunnen jullie zelf ondervinden wanneer je tracht een oester of zelfs maar een flinke mossel te openen. Maar wanneer je te doen krijgt met exemplaren van meer dan een meter breed en bijna 200 kg. zwaar, dan kan men zich voorstellen, dat het niet meevalt om je gevangen been uit zo'n klem los te wurmen. De reuzengaper of reuzenmossel, ook wel doopvont genoemd, is zo'n sterk type. Je kunt hem vinden op het Grote Barrière-rif bij de kust van Australië. Wanneer een duiker per ongeluk boven zo'n openliggende schelp terechtkomt en ze met zijn voet aanraakt, klappen de schelpen onmiddellijk dicht en de duiker is gevangen. Die schelpen zitten van achteren vast als met scharnieren, terwijl de randen zo getand zijn, dat ze precies in elkaar passen. Het inwendige van de schelpen ziet er uit als zuiver porselein. De dieren vormen ook een uitstekend voedingsmiddel.

Een Tafeldrama

Een tafel! Wat kan daar nu mee gebeuren? Nee, met die tafel niet veel! Maar bij die tafel horen mensen.

Daar had je op de eerste plaats moeder.

„We moeten een nieuwe tafel hebben"! zei ze telkens.

„Die vierkante tafel, die we nu hebben is oud! Die staat te wankelen op zijn poten. En hij is ook te klein."

Ja, daar had moeder wel een beetje gelijk aan, vonden vader en de kinderen.

Maar wat wou moeder dan?

„Ik wil zo'n ronde tafel hebben. Die je uit kunt schuiven. Waar we met zijn allen gezellig aan kunnen zitten."

„Dat is ouderwets!" zei Olga, de oudste. „Die horen in een kloosterzaal thuis."

„Hoe kom je aan zo'n ding?" vroeg vader.

„En waar moet zo'n gevaarte staan?" zei weer een ander.

Neen, veel bijval kreeg moeder niet!

En toch wou ze zo'n ronde tafel hebben. Die je uit kon schuiven, waar je met zijn allen aan kon zitten.... jaja, ze wisten het zo langzamerhand wel. Moeder kwam er bijna iedere dag op terug.

„Misschien heeft de een of de ander wel zo'n tafel op zolder staan!" meende vader.

„Dan zal je er toch eens op uit moeten gaan", zei moeder.

Maar vader vond de oude tafel nog best. Als het aan hem gelegen had, dan was er niet zo gauw een andere tafel gekomen.

En ook geen tafeldrama!

Maar moeder wou wel een andere tafel.

En nu kwam tante Nel op de proppen.

„Waarom ga je niet eens naar een verkoping!" zei die. „Daar vind je zo vaak van dergelijke meubelstukken. Die gaan daar voor een appel en een ei weg."

Dat was een idee! Een verkoping.

„Ik weet wel een goed adres voor je! zei tante Nel weer.

„We hebben daar laatst nog een pracht van een boekenkast gekocht. Ik zal wel eens voor je uitkijken."

Een jaar dagen laer kreeg moeder al een seintje!

„Er staat er een. Een ronde... Dat is vast wel wat voor jullie."

Zonder iemand iets van haar plannen te vertellen, trok moeder naar het verkooplokaal. Je mocht daar zo maar in en had alle tijd om rond te neuzen. Het was nog maar „Kijkdag".

Nou, moeder keek. Ze zag wel honderd dingen, die ze graag zou willen kopen. Maar het was haar om een tafel te doen. En ja hoor, tante Nel had gelijk. Daar stond er een. Het was wel geen ronde, maar toch wel bijna rond! Een ovale.

II

„Dan moet je hem beslist kopen" zei vader.

„Ik heb geen flauw idee wat ie kosten moet!" bekende moeder.

„Het gaat natuurlijk bij opbod...."

„Er zullen wel niet veel liefhebbers voor zo'n oud ding zijn", meende Leo, de zoon van achttien.

„Dan gaat ie zeker voor een koopje weg. Tot hoeveel denk je, dat ik gaan kan met bieden?"

Ja, daar kon vader ook zo gauw geen antwoord op geven.

„Een gulden of vijftig denk ik!"

„Vijftig gulden?" werd er van alle kanten geroepen. „Maar dat is zo'n ding toch niet waard. Een tientje, meer niet!"

„O, dacht je dat!" wierp moeder tegen. „Weet je wel als zo'n soort tafel nieuw moet pen, je zeker honderdvijftig g den kwijt bent...."

„Wat doet het er toe, je g maar eens kijken, dan heb meteen nog een gezellig midd je!" lachte vader.

Moeder liet ze maar lach Haar besluit stond vast: moest al heel gek gaan, wi ze zonder tafel thuis komen.

„En....?" riepen ze haast lemaal tegelijk, toen moeder paar dagen later van de ver ping thuiskwam.

„We hebben een ovale taf klonk het triomfantelijk. „M gen wordt hij thuisbezorgd."

„En...." herhaalden ze a maal weer.

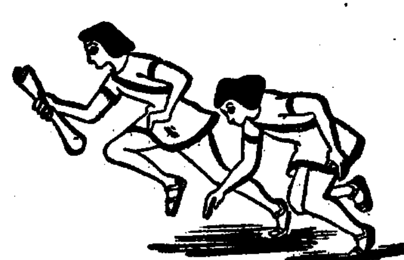
„Wat en...." deed moeder nozel.

„Nou ja, wat kost ie?"

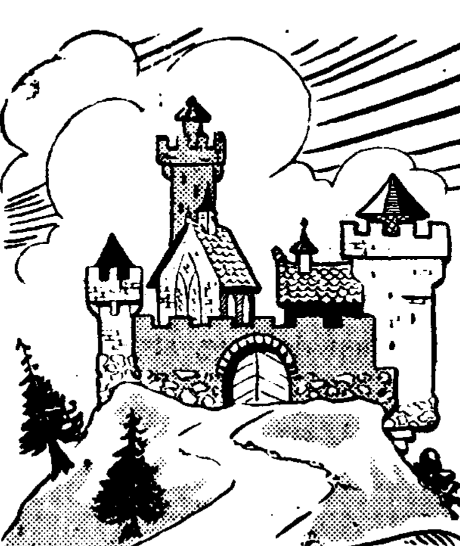
„De prijs is pas van belang je de tafel ziet.... Het is prachtstuk! Mooi glanzend h Uitschuifbaar! We kunnen er ker met ons achten aan zitt Een poot zo zwaar...."

(Wordt vervo

ZO TERLOOPS

In het oude Perzië beston estafettediensten voor gewicht boodschappen. Langs de kon lijke weg van Susa naar Sar ruim 2400 km. lang, brachten renboden zulk een boodschap zes dagen over. Dat is met gemiddelde snelheid van ongev 16 km. per uur, dag en nac

HOE DE ZENDGRAAF RECHTSPRAK

DOOR J. TOEBOSCH

Zoals jullie zeker wel weet, regeerde Karel de Grote over een heel groot rijk. Dat rijk had hij in gouwen verdeeld en daarover graven aangesteld. Om nu te weten te komen, of die graven hun ambt behoorlijk uitoefenden, zond hij bekwame en rechtschapen mannen uit, die men zendgraven noemde.

Nu woonde in een van die gouwen een graaf, Wilbert geheten, die de mensen erg verdrukte en zich door allerlei oneerlijke middelen wist te verrijken. Hij werd daarbij trouw geholpen door zijn onderbevelhebber Drogo. Drogo was nog groter deugniet dan zijn meester; daarbij veel slimmer en iemand, die altijd raad wist.

Vooral een boer, Oswald, die met zijn vrouw en hun zoon Udo, een aardige, vlugge jongen van ongeveer veertien jaar, een uur van Wilbert's kasteel woonde, had veel van hem te lijden gehad. Hij had vroeger enige jaren gediend onder een zekere graaf Alwart en zich toen dapper gedragen. Dikwijls vertelde hij nog van die graaf Alwart. Oswald was een braaf en eenvoudig man en algemeen geacht en bemind. Door Wilbert en Drogo was hij geheel verarmd. Hij had daartegen niets kunnen doen, maar hoopte altijd, dat er wel eens verandering zou komen.

Op zekere dag was graaf Wilbert naar een marktplaats geweest, die enige uren van zijn kasteel lag, en met slecht nieuws thuisgekomen. Hij had gehoord, dat in de marktplaats een zendgraaf aangekomen was. Die kon hij nu eerstdaags verwachten en dan kon het er voor hem en Drogo wel eens lelijk uitzien. Want zo'n zendgraaf was niet gemakkelijk.. Vooral voor Oswald was hij bang. Die zou zeker met ernstige klachten komen en hij was een oud-soldaat, die niet verlegen was en praten kon....

„Wat moeten we doen, Drogo?" vroeg hij.

„Dat zal ik je zeggen", antwoordde Drogo bedaard. „Morgen laat je Oswald, zijn vrouw en hun zoon halen en onder beschuldiging van diefstal in de diepste kelder van het kasteel opsluiten. Met de andere lui, die wat tegen ons zouden kunnen inbrengen, zal ik wel praten. Ik zal wel zorgen, dat ze hun mond houden Laat dat maar aan mij over."

Wilbert vond dat plan uitstekend.

Toen nu Oswald en zijn vrouw de volgende dag bij hun woning aan het werk waren, verschenen opeens zes soldaten en de aanvoerder beval hen mee te gaan. Op de vraag van Oswald, waarom, kreeg hij tot antwoord, dat ze dat op het kasteel wel horen zouden. Toevallig was Udo niet thuis. Hij was die morgen naar een familielid gegaan, die enige uren vandaar woonde. Dat was een tegenvaller! De aanvoerder liet nu twee soldaten achter om de jongen, wanneer hij thuiskwam, gevangen te nemen en keerde met de anderen en de gevangenen naar het kasteel terug, waar Oswald en zijn vrouw in een hok onder de grond werden opgesloten.

Intussen zocht Drogo de mensen op, die vroeger onrechtvaardig waren behandeld en beloofde hun, dat ze alles, wat hun te kort gedaan was, dubbel zouden terugkrijgen. Maar dan moesten ze ook niets zeggen, als de zendgraaf kwam. En hij gaf hun ook te verstaan, dat ze tegen de graaf toch niets zouden kunnen uitrichten, omdat ze geen bewijzen hadden en dat het hun later duur te staan zou komen, als ze hem aanklaagden. De eenvoudige mensen lieten zich bang maken en toen Drogo weer bij Wilbert kwam, kon hij hem verzekeren, dat alles in orde was. 't Behoeft wel niet gezegd, dat geen van beiden er een ogenblik aan dacht te doen, wat Drogo beloofd had.

Het was al laat in de namiddag, toen Udo terugkwam. Niet ver van zijn woning trof hij een vriend van zijn vader, die hem vertelde, wat er met zijn ouders gebeurd was en hem waarschuwde niet naar huis te gaan. Hij vertelde verder, dat de zendgraaf verwacht werd en van Drogo's bezoek bij de mensen. De schrandere jongen wist dadelijk, wat hij te doen had. Hij verzocht de man tegen niemand iets van hun ontmoeting te zeggen en ging daarna op weg naar de marktplaats.

Tegen de avond kwam hij er aan, liet zich het huis wijzen waar de zendgraaf verblijf hiel en stond weldra voor de man, di hij zocht. Deze vroeg hem vriendelijk, wie hij was.

„Ik ben Udo, de zoon van Oswald. Mijn vader heeft vroeger onder graaf Alwart gediend."

„Graaf Alwart ben ik", zei de zendgraaf. „Is Oswald uw vader? Die heb ik goed gekend. Een braaf man en dapper soldaat. En wat wenst ge nu?"

Udo vertelde nu alles, wat er gebeurd was.

„Ik ga morgen naar het kasteel van graaf Wilbert", zei de zendgraaf, toen hij alles gehoord had, „en zal zorgen, dat er recht geschiedt. Maar eerst zal ik je zeggen, wat je te doen hebt." Hij had nu nog een kort gesprek met Udo en beval daarna een dienaar te zorgen, dat de jongen een goede maaltijd en een goed nachtverblijf kreeg.

De volgende dag kwam de zendgraaf op het kasteel van Wilbert aan Zijn gevolg bestond uit een kleine afdeling ruiters. Ze voerden een grote gesloten wagen mee waarin de levensmiddelen en wat verder nodig was geborgen waren. Graaf Wilbert ontving zijn voorname gast met de grootste vriendelijkheid. De ruiters werden in het kasteel ingekwartierd en Drogo zou zorgen, dat het hun aan niets ontbrak. De wagen kreeg een plaats op het voorplein en een soldaat werd er bij op wacht gezet. Enige soldaten werden nu uitgezonden om in de omtrek bekend te maken, dat de zendgraaf de volgende morgen in het openbaar zitting zou houden.

De volgende morgen was het druk op het voorplein van het kasteel. Aan de ene zijde stonden de soldaten van de zendgraaf opgesteld; aan de andere zijde die van Wilbert. Midden op het plein stonden een tafel en twee zetels. Onder de mensen, die opgekomen waren, heerste een gedrukte stemming. Ieder had van de gevangenneming van Oswald en zijn vrouw gehoord, maar ieder begreep ook waarom ze opgesloten waren.

Daar kwamen de zendgraaf en zijn schrijver naar buiten en namen achter de tafel plaats. Het werd nu doodstil op het plein. De schrijver, die een blad perkament voor zich had, stond op en deelde mee, dat de zendgraaf gekomen was om in naam van de keizer recht te spreken en vroeg daarna, of iemand wat te zeggen had.

Niemand sprak. Tweemaal herhaalde de schrijver zijn oproeping. Geen antwoord.... Wilbert en Drogo keken elkaar eens aan.. 't Ging best, hoor....!

Maar daar gaf de zendgraaf een teken, een soldaat opende de wagen en daaruit stapte Udo. Een gemompel van verbazing steeg onder het volk op, terwijl Wilbert en zijn helper doodsbleek werden.

„Graaf Wilbert", zei de zendgraaf kortaf, „laat onmiddellijk de ouders van deze jongen hier komen!"

Wilbert gaf een wenk aan de gevangenbewaarder. Deze ging heen en kwam enkele ogenblikken later met de twee gevangenen terug.

„Beste Oswald", zei de zendgraaf, terwijl hij de oude soldaat hartelijk de hand drukte. „Het doet me plezier, je nog eens te zien. En nu zou ik gaarne eens horen, wat je van deze twee heren te vertellen hebt."

Oswald vertelde nu, dat de graaf hem enige akkers en verschillende stuks vee had ontnomen, dat hij hem meermalen had opgeroepen om te werken, terwijl hij juist bezig was zijn eigen oogst binnen te halen, dat hij dikwijls geheel onschuldig of voor kleine overtredingen zware boeten had moeten betalen en hoe tenslotte hij en zijn vrouw gevangen waren gezet. En bij al die onrechtvaardigheden en plagerijen was Drogo Wilbert's medeplichtige geweest.

„Dat zijn ernstige beschuldigingen", zei de zendgraaf, toen Oswald zijn verhaal geëindigd had. „Maar er zullen wel meer mens zijn, die reden tot klagen hebbe Als dus nog iemand wat te ze gen heeft, kan hij het nog doe En zo hij heeft moeten belov te zwijgen, ontsla ik hem in na van de keizer van die belofte."

Verschillende personen kw men nu met klachten, ongev van dezelfde soort als die v Oswald. En tegen al die besch digingen konden de graaf en D go niets inbrengen.

„Graaf Wilbert", zei de ze graaf, toen niemand meer woord verlangde, „gij en uw deplichtige blijven hier gevang tot de keizer uitspraak zal h ben gedaan. Tot zolang zal wald hier het bevel voeren. hem alleen zult ge dus allen nu af te gehoorzamen hebben. zal ook zorgen, dat ieder kr waar hij recht op heeft."

De rechtszitting was daar geëindigd, en dankbaar en te den gingen allen naar huis te

De volgende dag vertrok zendgraaf, na van Oswald har lijk afscheid genomen te hebb Enige tijd daarna werden Wilb en Drogo naar een verafgele streek verbannen. En tege werd tot algemene blijdschap de bevolking Oswald tot g benoemd.

Dierenvriend

Henkie zocht, als kleine jongen,
Dikwijls diertjes in de tuin.
Hij bekeek het druk gewriemel
Van de kevers bij het puin,

Dat hun vaak tot schuilplaats diende,
Als ze loerden op een prooi.
Dat ze andere diertjes namen
Voor diner, vond Henk niet mooi.

Hij bewonderde de mieren
Om hun ijverig gedoe:
Al maar lopen en maar sjouwen,
En ze leken nimmer moe.

Niets ook kon hun werklust stuiten:
Als je door een tak of steen
Hun het pad versperren wilde,
Liepen zij daar overheen.

Ook de spinnen vond hij prachtig,
Onbeweeglijk in hun web!
Eens kwam Henk de kamer binnen:
„Mammie, kijk eens, wat ik heb?

Mooie beestjes!" — en hij toonde
Drie, vier spinnen in zijn hand,
Mammie was niet bang voor muizen,
Maar aan spinnen had ze 't land.

„Bah! Gooi weg die vieze beesten!"
Henk heeft toen zijn mooie vangst
Maar weer in de heg geborgen
En hij lacht' om moeders angst.

'k Hoop, dat Henkje zo zal blijven,
Want, al is hij nu nog klein,
Meestal blijkt een dierenminnaar
Ook een mensenvriend te zijn.

C. VAN BOVENKERK

Gedeputeerde PETRONA verrichtte eerste werkzaamheden voor Boulevard

Grote belangstelling bij dit historisch gebeuren

Oranjestad. — Er is op Aruba de laatste 10 of 15 jaar zeer veel gesproken en vele plannen werden gemaakt t.a.v. „beach development". Met alle respect voor de sprekers en plannenmakers van het verleden; — zij hebben ongetwijfeld de beste bedoelingen gehad —, van een daadwerkelijke stap is nooit iets terecht gekomen. Ook het particulier initiatief is in gebreke gebleven. Thans heeft het Bestuur van het eilandgebied Aruba de knoop doorgehakt en in de geschiedenis zal komen te staan, dat op 11 januari 1956 nabij Basiroeti en in tegenwoordigheid van Z.E. de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, een aanvang werd gemaakt met de werkzaamheden, welke er toe hebben geleid de economische basis van dit gebied te verbreden.

Om half elf hadden zich op Basiroeti, even voor de plaats waar de heer Ch. Neme het z.g. Basiroeti-hotel met badgelegenheid in aanbouw heeft, de Gezaghebber, de heer L.C. Kwartsz en vele anderen verzameld om getuige te zijn van de symbolische handeling van de heer E. O. Petrona, Gedeputeerde, die de werkzaamheden aan het eerste deel van een groot project zou inluiden. Wij zagen er o.m. Majoor Veenhuys, van het Eilandsbestuur de drie gedeputeerden, Eilandsraadleden, leden van de Lago- en Eagledirectie, hoofden van dienst, functionarissen van DOW, vertegenwoordigers uit de handel en ook de Consul van Venezuela. Korte tijd later arriveerde Z. E. de Gouverneur en Adjudant Frohn en nam de heer Ir. A. van den Berg, hoofd van de Dienst van Openbare Werken op een klein platform plaats, waar een uitstekend werkende geluidsinstalatie stond opgesteld.

„Het is niet de gewoonte om stil te staan bij de aanvang of beëindiging van grote openbare werken", zo sprak Ir. A. van de Berg in zijn toespraak tot het gezelschap. „doch de aanleg van de grote strandboulevard van Oranjestad naar Malmok maakt daarop terecht een uitzondering".

„Immers met het besluit tot aanleg van deze boulevard is niet alleen in letterlijke zin een weg gemaakt naar een toekomstig touristenoord doch ook in figuurlijke zin de weg gebaand voor een doelbewuste welvaartspolitiek, namelijk de eerste stap op de weg naar een bredere welvaartsbasis".

De boulevard is ontworpen als een tweebanige weg van elk 7 m. breedte van Oranjestad tot Malmok met een totaallengte van 10 km. Daarvoor zijn nodig: 40 km beton opsluitbanden; 10.000 m3 asfaltsteenslag voor het rijdek; 120.000 m3 witzand voor fundering, dat is 48.000 trucks met zand; 2.000 stuks palmen; 5 stuks kleinere en grotere kunstwerken om de water afvoer van de achtergelegen salignas te kunnen verzekeren.

„Alvorens nu dit werk met een enkele **handbeweging in gang zal worden gezet** moge ik de Heer Gedeputeerde voor Financiën, de Heer Henriquez uitnodigen enkele woorden te spreken," zeide de heer van de Berg.

De heer Henriquez sprak als volgt: „Zoals bekend is dit de eerste termijn voor een boulevard die uiteindelijk van Oranjestad uit langs de stranden tot aan Malmok zal komen te lopen. Het ligt in de bedoeling om van dit project een aantrekkelijk geheel te maken. Aantrekkelijk voor ons die op Aruba wonen, maar ook aantrekkelijk voor eventuele gegadigden, die menen dat hier de mogelijkheid bestaat om op toeristengebied wat te bereiken. M.a.w. de bedoeling is om door middel van deze boulevard de prachtige stranden langs onze westkust bouwrijp te maken voor de exploitatie t.b.v. het toerisme".

„Eerste termijn Eagle — Malmok f 600.000,—, het geheel O'stad — Malmok f 1.800.000,—. Inmiddels is het Bestuurscollege echter zover dat binnen korte tijd een definitief plan voor een vrij groot en modern toeristenhotel van 125 kamers aan de Raad zal worden aangeboden. Dit hotel zal niet ver hiervandaan moeten komen. Het is niet de bedoeling om een luxueus, een zg. glamourhotel te bouwen, maar een aantrekkelijk modern en geriefelijk beach resort hotel. Zoals U bekend bestaat de mogelijkheid, dat ook van onze buren, Venezuela, participatie in het benodigde kapitaal verwacht mag worden. Dit valt natuurlijk zeer toe te juichen.

Immers zal de eerste stoot van vacantiegangers naar Aruba eerder vanuit Venezuela en Colombia te verwachten zijn dan helemaal uit Noord-Amerika. Door gedeeltelijke deelneming door Venezuelaanse handelaren en kapitalisten, kunnen wij rekenen, dat de interesse en de propaganda van twee kanten zal komen. Dit kan m.i. alleen maar goed zijn, zowel voor ons touristen project als zodanig als ten gunste van de goede relaties die er steeds hebben bestaan tussen de overkant en onze eilanden."

Een economische toenadering tussen Venezuela en de Antillen wordt door een ieder van harte toegejuicht, net zoals dit door alle landen ter wereld wordt gezocht onderling. Dat in bepaalde kringen men meent om zo een belangrijke zaak, die op internationaal gebied ligt om, ja zelfs in de pers, te misbruiken ten behoeve van politieke meningsverschillen acht ik wel zeer te betreuren."

De heer Henriquez besloot zijn rede met de woorden: „Aruba kennende ben ik ervan overtuigd, dat deze medewerking er zal zijn en dat binnen afzienbare tijd er grote veranderingen zullen komen in onze economische constellatie. Immers wanneer wij zien dat het ernst is en dat Aruba er in zijn geheel van zal profiteren, dan hebben wij maar een gedachte voor ogen, geachte aanwezigen, dezelfde gedachte waarmee ik mijn korte redevoering wil beëindigen, namelijk „Biba Aruba"."

Vervolgens nodigde het hoofd O.W. de Gedeputeerde Petrona uit de eerste grond van de Boulevard met de bulldozer te verzetten.

De heer Petrona nam, alvorens hiertoe over te gaan, nog even het woord en ook hij sprak over de belangrijkheid van deze eerste stap, de daadwerkelijke stap, welke er toe zal moeten leiden de economische basis van dit eilandgebied te verbreden. Met behulp van de driver **zette de heer Petrona onder applaus van** de aanwezigen de bulldozer in beweging. De aanwezigen werd op de POVA een koele dronk aangeboden.

Wij zouden nog gaarne het volgende aan dit verslag willen toevoegen. De heer Juancho Yrausquin heeft beloofd daden te zullen laten zien. Tot nu toe heeft hij woord gehouden en er is geen enkele reden aan te nemen dat hij zijn woord niet gestand zal doen. Kritiek is hem niet bespaard gebleven en ook in de toekomst zal dit niet uitblijven. De dure dienstreizen werden niet door de gemeenschap betaald, doch werden bekostigd uit eigen middelen. Zijn methoden mogen anders zijn, dan die van voorafgaande bestuurderen, het is een feit dat hij de connecties met onze nabuurstaat Venezuela nauwer heeft weten aan te halen. In het verleden zijn wel meer berichten in de buitenlandse pers verschenen, welke vertaald niet altijd de bedoeling en de mening van de spreker weergaven — wij denken in dit verband b.v. aan de woorden van dr. van Beek tijdens een medisch congres te Caracas, welke onjuist werden weergegeven — en wij kunnen niet aannemen dat men een zo juist verworven vrijheid prijs zou willen geven. Bovendien zouden in een dergelijk geval meerdere kapers op de kust verschijnen.

Nu het huidige Bestuur blijk heeft gegeven van een oprecht streven de economische basis van dit kleine eiland te verbreden, laat ons beginnen met in dit opzicht de vroede vaderen alle steun te geven, welke mogelijk is. Men heeft steun, zeker morele steun, nodig. In het verleden, hoe ver men ook terugblikt, zijn er fouten gemaakt en ook nu zullen deze gemaakt worden. Dit mag echter geen reden zijn onze steun te onthouden, ongeacht onze eigen overtuiging. Vrienden zullen er wel bij varen, politiek zal er bedreven worden, doch als men hier niet blind voor is, behoeft men dit ook niet voor dingen te zijn, welke daar buiten vallen. Samenwerking en medewerking kunnen dit eiland vooruit helpen, doch met tweedracht zaaien doet men de gemeenschap schade aan.

Van symbolische tot daadwerkelijke stap. De bulldozer, bestuurd door de heer Petrona, verzet tussen de palmbomen de eerste grond van de strandboulevard, welke zal lopen van Oranjestad naar Malmok.

Bezoek State of Maine

Oranjestad. — Van het Amerikaanse consulaat ontvingen wij thans de nadere gegevens omtrent het a.s. bezoek van het Amerikaanse opleidingsschip "State of Maine". Het schip heeft een bemanning van 220 man aan boord en zal in de haven van Oranjestad verblijven van 9 tot 12 februari 1956.

Het schip is eigendom van de Federale Regering van de Verenigde Staten, doch werd uitgeleend aan de staat Maine voor de opleiding van officieren voor koopvaardij en oorlogsmarine. Het schip staat onder commando van Kapitein George L. Roscoe en de superintendant van de Maine Marine Academie, de gepensioneerde Rear Admiral W. W. Warlick, zal eveneens aan boord zijn. Over het programma zullen nadere bekendmakingen komen.

R.C.A.-loterij

Oranjestad. — De door de sportclub **R.C.A. in 1953 gehouden loterij voor** een Chevrolet-automobiel, waarvan de trekking op 15 december jl. heeft plaats gehad, is zeer geslaagd, naar men ons van R.C.A.-zijde mededeelt.

Het winnende nummer is 5293 (vijfduizend tweehonderd drie en negentig) geweest, waarvan de heer Gerard Simon, bankemployé, wonende aan de Rondweg te Dakota, de eigenaar was.

Met een lot van f 2.50 is de heer Simon de gelukkige eigenaar geworden van de mooie groene Chevrolet-wagen, waarin hij nu met zijn gezin naar hartelust kan rijden, en betuigen, dat het een lust was om een R.C.A.-lot te kopen. Aan de winnaar onze proficiat!

Carnavalsvergadering

Oranjestad. — In de Tivoli werd de eerste vergadering gehouden om tot een Carnavalsviering te komen. Een nieuw carnavalsbestuur werd gekozen bestaande uit voorzitter Eric Arends, onder-voorzitter Dionicio Croes en secretaris Milo Croes. De leden van het bestuur zijn Frans Geerman, Hubert Arends, Henk van Ierland, Joy Croes en Casper Laclé(was vorig jaar Prins Carnaval). Als adviseurs werden toegevoegd de heren Tommy Quinn en V. Schultz.

De commissie zal eventueel nog worden uitgebreid. De verkiezing van een Prins Carnaval zal plaats hebben op 25 januari uit een voordracht van twee candidaten van elk der 6 deelnemende clubs. Tot en met 31 januari worden door het bestuur de candidaten voor Carnavals-koningin ingewacht, op 5 februari zal het Eilandsbestuur door Prins Carnaval worden overgenomen en zal een rondrit over het gehele eiland plaats vinden. Op 11 Februari vindt de verkiezing en de kroning plaats van de Carnavalskoningin in het Wilhelmina Stadion, waarna op 12 februari de Carnavalsoptocht zal plaats vinden. Dit programma is natuurlijk voor veranderingen vatbaar.

Cabaret in Club Suriname

Oranjestad. — De mariniers van het Kamp Savaneta hadden het bestuur van de Verenigde Suriname aangeboden een cabaretavond te houden in de Club. Dit werd door het bestuur gaarne aanvaard en daarvan heeft niemand spijt gehad. Het is een avond geweest, zoals er maar weinig zijn. Met een **pauze van een kwartier heeft men** dinsdagavond van 20.30 tot 23.30 gegierd van het lachen en velen konden bijna niet meer op adem komen. Mariniers en Club Suriname mogen terugzien op een zeer geslaagde cabaretavond.

Politie bridgedrive

Oranjestad. — De politie, die nu regelmatig bridgedrives houdt, is deze week weer begonnen in de reeks Bridge-drives van het nieuwe jaar. Er werd dit maal aan 8 tafels gespeeld. Winnaars werden de heren Boois v. Dijk 553pt., Tuinenburg-Morales 3660 pt., en Bilderbeek Pappers 3520 pt.

Tegenstrijdigheden of te wel vreemde politiek

In de jongste Statenvergadering werd zo'n beetje in raadsels gesproken en lagen de tegenstrijdigheden er dik op, aldus het blad „Suriname".

De fractievoorzitter van het Eenheidsfront, de heer Biswamitre, achtte de verhoging van het salaris van de ministers billijk. Moet hieruit worden afgeleid, dat de regering kan rekenen op de steun van het Eenheidsfront, wanneer het desbetreffende ontwerp de Staten ter goedkeuring wordt aangeboden. Iets kan toch billijk zijn, ja zelfs noodzakelijk, toch wordt het nagelaten, omdat men het niet kan bekostigen. En de grief, die tegen deze salarisverhoging, althans van onze zijde, bestond, was de tegenstelling, die geschapen wordt, een tegenstelling, die weggemaakt wordt al zou de regering erin slagen om de levenskosten naar omlaag te drukken. Want ook de ministers zouden hiervan profiteren.

De tegenstrijdigheid zat hem in dit geval hierin, dat de premier aanvoerde, dat deze verhoging nog niet ingetreden was en dat een speciale verordening dit mogelijk moet maken.

Nu kan men hieruit lezen, dat de regering ingezien heeft, dat deze verhoging op een zeer ongelukkig tijdstip komt. Waar wij het sober moeten doen daar vindt juist een uitzetting van de uitgaven plaats en ten behoeve van wie? Van juist degenen, die keer op keer ons voorhouden hoe het met onze financiële postitie gesteld is.

Heeft het gezond inzicht zich baan gebroken en zal de regering, alhoewel daartoe gerechtigd, geen gebruik van dit recht maken, dit zou een gebaar zijn, dat niet nalaten zal indruk te maken. Doch is het bedoeling van de premier om dekking te zoeken bij de Staten — men lette op het **billijk** van de heer Biswamitre — dan maakt hij de zaak eens zo erg.

Een vreemde politiek is wat het Eenheidsfront te genieten gaf. Eerst stemde zij als één man met de Oppositie mee voor de motie dertiende maand. Bracht zelfs wijzigingen daarin hetgeen een meerdere uitgave vorderde. Men kan toch moeilijk volhouden, dat dit geschiedde om de oppositie wind uit de zeilen te nemen. Enkele weken daarna maakt zij een frontverandering om met de regering in haar afwijzing mede te gaan. De vraag, die zich dadelijk opdringt, is, of deze leden wel met kennis van zaken hun stem uitbrengen. Want anders kunnen we ons deze frontverandering niet indenken. Wat nu aangevoerd werd, was toch oude kost en al was dit geen pubiek geheim, zouden de kinderen des huizes het niet weten? Wie denken de heren nu voor de maling te nemen. Had het Eenheidsfront de moed opgebracht om in eerste instantie tegen de motie te stemmen en tot de kiezers-belanghebbenden te gaan en zijn standpunt uiteengezet, dit zou politiek van een verheven soort zijn. Doch geredeneerd zal zijn: we hebben ze zo vaak beetgenomen, waarom ditmaal het niet weer gewaagd?

De dertiende maand en kinderbijslag zijn twee aparte dingen. Wanneer juist besteed kan met een bedrag ineens oneindig meer worden gedaan dan elke maand enkele guldens meer. De regering stelt zich toch niet op één lijn met sommige vroegere balata-exploitanten, die bij terugkeer in de stad de arbeiders geen lump sum, hun tegoed, uitkeerden, doch dit in stukjes en brokjes deden. Een politiek, die erop gericht was om ze voordat de eindafrekening kon worden gemaakt, met lege handen te laten, zodat zij verplicht waren een nieuw kontrakt aan te gaan, teneinde aan het voorschot te kunnen komen.

Deze manipulatie heeft een regering niet nodig. Wat wij hiermede willen aantonen is, dat wat aangevoerd werd als argument om de frontverandering van het Eenheidsfront te rechtvaardigen, niet overtuigend is.

Rhoda Steenhuizen naar Italië

Oranjestad. — Op 31 januari zal de Arubaanse zangeres Rhoda Steenhuizen-Frigerio vanuit Nederland naar Italië vertrekken en op haar route nog enkele dagen in Zwitserland vertoeven om daar enkele familieleden van haar man te bezoeken.

Rhoda werd geschikt bevonden voor het Amsterdams Conservatorium, doch omdat daar de opleiding te lang zou duren, kreeg zij de raad naar Italië te gaan. Reeds op Curaçao werd haar door de bekende Italiaanse tenor Valeri Marchoni aanbevolen te gaan naar de Italiaanse coleratuur sopraan Sara Scuderi in Milaan, die een eigen zangschool heeft. In Nederland oogstte Sara Scuderi voor de oorlog groot succes en was een der beste vertolkers van de sopraanrol in Madame Butterfly.

Hoeveel succes de voorlopige opleiding in Nederland van Rhoda heeft gehad kan men Zondag a.s. beluisteren via radio Kelkboom, waar een tape zal worden afgedraaid om10 uur 's morgens en men de vorderingen zal kunnen constateren.

Bonaire

Soeur AGRICOLA vierde zilveren feest

Kralendijk. — Op het feest van Driekoningen heeft de Eerw. Soeur M. Agricola haar zilveren professiefeest gevierd. 's Morgens om 6 uur werd er een plechtige heilige Mis opgedragen, die door talrijke parochianen werd bijgewoond. De Zuster werkt al jaren ... deze weg willen wij onze gelukwensen aanbieden aan de Jubilaresse, aan de Zeer Eerw. Soeur Superieure en haar medezusters. Wij hopen, dat O.L. Heer haar nog vele jaren zal schenken, en kracht om te kunnen arbeiden tot eer en glorie van Heilige Naam, en tot welzijn van het Bonairiaanse volk.

Geloofsbrieven van de heer Beukenboom goedgekeurd

Kralendijk. — Van de heer Ch. Beukenboom vernamen wij, dat hij bericht ontvangen heeft, dat het Hof van Justitie goedkeuring gehecht heeft aan zijn geloofsbrieven. Hij heeft ons echter niet kunnen mededelen wanneer hij beëdigd zal worden. Dit zal hoogstwaarschijnlijk gebeuren vóór of in de eerstvolgende Eilandsraadvergadering.

Nikiboco en Tera Corrá nog steeds zonder water en licht

Kralendijk. — De bewoners van Nikiboko en Tera Corrá klagen steen en been, dat zij geen water en licht hebben. Zelfs in deze tijd, waarin ons eiland met zoveel hemelwater gezegend werd, hebben wij kinderen met kerosine-blikken op het hoofd, naar de putten zien lopen om deze voor het leven zo onmisbare vloeistof te halen. Dit is te begrijpen, daar niet iedereen het geluk heeft een regenbak te bezitten. Ook is het zeer goed te begrijpen, dat deze mensen klagen, vooral voor Tera Corrá is het een doorn in het oog, als men weet, dat het leidingwater, dat wij hier op Bonaire gebruiken, uit putten komt, die niet zo heel ver achter genoemd dorp liggen. Het water wordt uit Poz Nobo, en andere, opgepompt en via het vliegveld en Kralendijk naar het reservoir op de Kleine Berg op Antriol gevoerd en daarna gedistribueerd. Het is natuurlijk nu te laat om te vragen waarom men indertijd de leiding niet door de zuidelijke dorpen gelegd had. Mogelijk waren er technische moeilijkheden. Wij weten het niet. Toch menen wij te mogen vragen of er niets gedaan kan worden om deze mensen van water te voorzien. Want als men nu al het gemis zo zwaar voelt, hoe zal het dan zijn als de droge tijd aanbreekt!

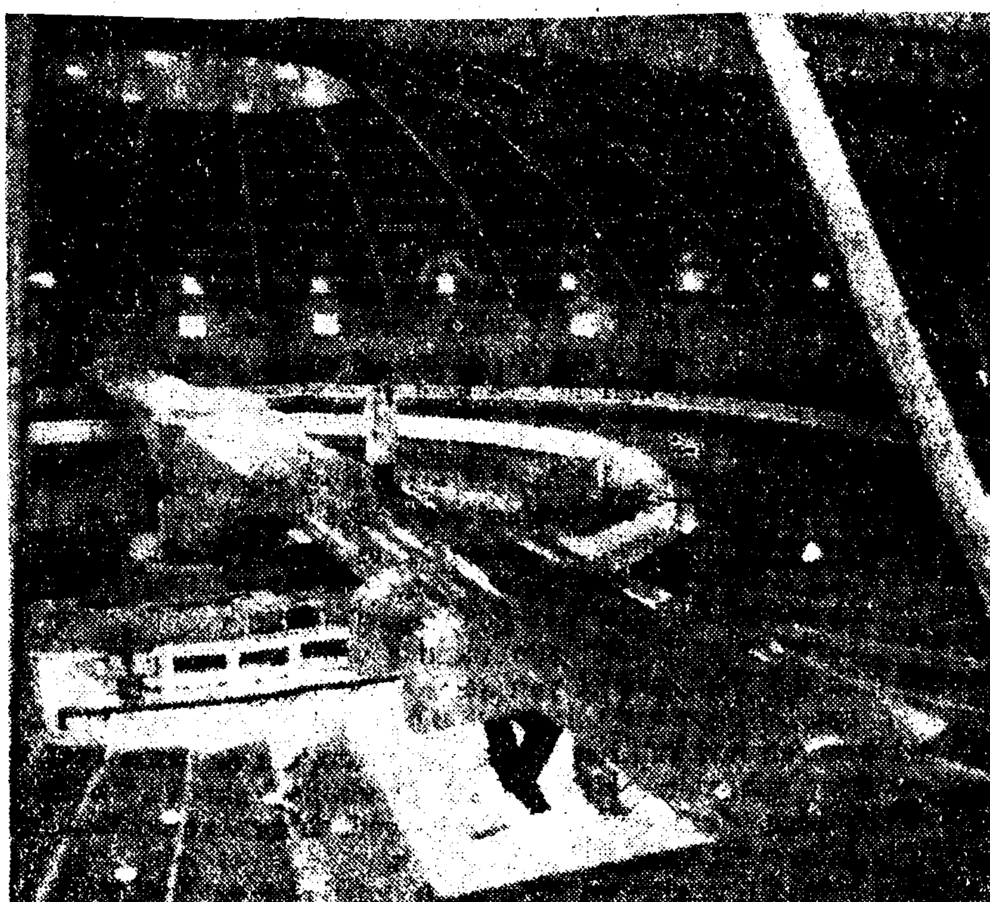
CURACAO

Lastige varkens I

Willemstad. — Assistentie werd verleend op de Sta Rosaweg, alwaar twee families aan het ruzie maken waren. De varkens van de ene familie aten bij de andere namelijk de planten op.

Lastige varkens II

Willemstad. — Aan de weduwe K. werd assistentie verleend, daar de varkens van de buurman haar last veroorzaakten. Buurman P. heeft beloofd te zullen zorgen, dat de varkens niet meer in haar tuin zouden komen.

In het nieuwe hydro-dynamische onderzoekingslaboratorium, een onderafdeling van het onderzoekingscentrum van de Engelse Marine in Teddington, beschikt men over een zeer vernuftige installatie, om het gedrag van voorwerpen, die zich met grote snelheid onder water voortbewegen, na te gaan. Men ziet hierboven een cirkelvormig bassin, met bijna 4½ miljoen liter water, een roterende stalen balk, ontworpen om voorwerpen, die er dan aan worden vastgemaakt, met zeer hoge snelheden onder water voort te bewegen. De balk, die 60 ton weegt, meet van punt tot punt ruim 40 m. en kan de voorwerpen doen voortschieten met een snelheid van 100 knopen. De koepel van het gebouw, waarin deze installatie is ondergebracht, is ruim 50 m. in doorsnee en is groter dan de koepel van de St. Pieter in Rome.

Campo perikelen

Willemstad. — Aan de man E.M. werd assistentie verleend, daar hij door F.M. te Campo Alegre met een scheermes gewond was. E.M. had een snijwond van 2 cm. onder zijn oog. Hij deed echter geen aangifte. F.M. werd door de Recherche onderhouden.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Straatdienst maakte 5 processen-verbaal en verleende eenmaal assistentie.

De Mobiele Brigade maakte 12 processen-verbaal en verleende vijf maal assistentie.

Mishandeling

Willemstad. — De vrouw E.G., gehuwd met A.M., deed aangifte contra buurvrouw M.A. wegens mishandeling. De vrouw E.G., die met haar kind op de arm op de Nieuwe Haven liep, werd door A. enige stokslagen op het hoofd en rug toegebracht.

Het verkeer

Willemstad. — De Verkeersafdeling had 8 lichte aanrijdingen te behandelen. De schade varieerde van f 50 tot f 200.—.

Wordt het Rifstadion in een boksring veranderd?

Voetbalontmoeting SITHOC-VESTA brengt vechtpartij met grensrechter

WAAROM neemt het CVB-bestuur de nodige stappen niet?

Willemstad. — Een groot zeildoek om het gehele veld in het Rif-stadion voor regen te vrijwaren zou te veel kosten. Wel is het mogelijk om enkele touwen aan te schaffen om deze rond het veld te spannen, om het veld zo officieel in een bokskring te veranderen. Er werd gisteren, tijdens de competitie wedstrijd Sithoc-Vesta gevochten. Ditmaal werd grensrechter Mingueli het slachtoffer. ....

Met nog 11 minuten te spelen in de tweede helft van de wedstrijd tussen Sithoc en Vesta, — geldig voor de A-klasse competitie, — kwam de Vesta-linksbuiten Petronella gehinderd door de Sithoc-rechtshalf, ongeveer op de rand van het strafschop gebied te vallen. Scheidsrechter Manchi Koeiman floot maar aarzelde om aan te duiden voor wat hij gefloten had, een penalty of een vrije trap buiten het strafschop gebied. Koeiman snelde naar grensrechter Mingueli om hem te vragen wat hij gezien had. De grensrechter was van mening dat de Sithoc-speler schuldig was en dus een vrije trap aan Vesta toegewezen moest worden. Of het incident buiten het strafschop gebied gebeurd was kon Mingueli niet zeggen daar hij, als grensrechter aan de andere kant van het terrein, te ver verwijderd was. Koeiman wandelde toen naar het plekje waar het incident tussen de Sithoc-speler en de Vesta-linksbuiten gebeurd was en wilde schijnbaar een vrije trap aan Vesta toewijzen. Hierop protesteerden de Santa Maria jongens heftig daar zij een penalty verlangden. Even later zagen wij Koeiman zijn beslissing veranderen en het leer opnemen om het dit keer op de bekende witte stip voor het doel leggen. Dit ontlokte een Sithoc-protest.

Tijdens deze protesten begonnen enkelen uit het publiek langzaam het veld op te komen. Het publiek omringde spelers en scheidsrechter rond het doel en enkele „voetballiefhebbers" kwamen zelfs tot voor de tribune. Hier zagen wij plotseling iemand uit het publiek grensrechter Mingueli enkele stevige klappen toe dienen. Mingueli verdedigde zich moedig. Hij liep een gescheurd hemd en broek op voordat hij door de Politie ontzet kon worden. Toen de gemoederen gekalmeerd waren, en het publiek van het veld verwijderd was, liet scheidsrechter Koeiman de penalty door Vesta nemen.

De jonge Sithoc-keeper Victor Polinet, een van de meest belovende jonge spelers die wij in deze ompetitie gezien hebben en die een meesterlijke partij speelde in de wedstrijd verleden Zondag tegen Jong-Holland, wist de te zacht genomen penatly te houden.

Een seconde later floot scheidsrechter Koeiman voor het einde. Koeiman heeft schijnbaar de tijd, verloren met het protesteren als speeltijd beschouwd. Sithoc stond met 1-0 voor, dank zij een doelpunt van de voeten van hun midvoor Ibi Schoop, na ongeveer vier minuten spelen in deze tweede helft.

Met deze overwinning heeft Sithoc zich in de race gehouden voor het subkampioens titel met Jong-Holland. Sithoc heeft thans 17 punten en staat dus een punt achter Jong-Holland die momenteel de tweede plaats bezet met achttien punten. Beide clubs moeten nog tegen de kampioen Subt spelen.

In deze competitie voor het kampioenschap van Curaçao, hebben zich tot nu toe drie serieuze incidenten voorgedaan, alle drie in de wedstrijden waarin Sithoc de tegenstander was.

Enkele Jong-Curaçaoënaars overvielen in de wedstrijd Jong-Curaçao — Sithoc de grensrechter. Op 23 december deed zich het incident voor tussen enkele Jong-Colombianen en Juancho Minguel van Sithoc.

Ondanks hevige critiek in de „Amigoe" van 24 december, heeft het CVB bestuur schijnbaar geen enkele stap genomen om orde in het stadion te handhaven en langs dit verslag gekeken. Publiek klimt met gemak over de muren van het stadion en bij het minste of geringste snellen jongens van achter de doelen het terrein op. Orde en discipline in het stadion is geheel zoek.

Nederland lid van de Europese Honkbal Federatie

Milaan. — Tijdens een vergadering van de Europese Honkbal Federatie te Milaan is de Kon. Ned. Honkbalbond officieel tot het lidmaatschap toegelaten. Besloten werd het Europese kampioenschap in 1956 van 10 t/m 15 Juli in Rome of Florence te houden. De kampioen van 1956 is uitgenodigd voor een wedstrijd tegen de Verenigde Staten te Milwaukee Nederland heeft voorgesteld het Europese kampioenschap eens in de twee jaar te houden. Dit voorstel stond niet op de agenda en kon niet in behandeling genomen worden. Voordat Nederland toegelaten werd tot de Federatie, kon het geen wedstrijden spelen tegen leden van die Federatie. Bij aanvraag van de toelating tot het lidmaatschap heeft de Kon. Ned. Honkbalbond verzocht ook tegen Engeland te mogen uitkomen, alhoewel dit land geen lid van de Europese Honkbal Federatie is. Hierin heeft de Federatie toegestemd op grond van de overweging, dat dergelijke ontmoetingen goede propaganda voor de honkbalsport betekenen.

Sportnieuws

Bad Gastein. — Tijdens lichte sneeuwval heeft het Nederlandse lange-afstandskampioenschap op de ski, dat voor de derde maal georganiseerd werd, een spectaculair verloop gehad. Het traject voerde de deelnemers van Bad Gastein uit drie kilometer in de richting van Boeckstein. Na drie kilometers gingen de deelnemers over een brug, waar zich tientallen landgenoten hadden opgesteld om de renners aan te moedigen.

De uitslagen luiden: 1. Frits Minke in 33 min. 29 sec; 2. Peter Pappenheim in 34 min. 51 sec; 3. Just de Bie in 36 min. 5 sec.

Kopenhagen. — Een internationale zaalhandbalwedstrijd Denemarken-Duitsland is geëindigd in een 33-20 overwinning voor de Denen. De rust ging in met 18-9.

Benen van Ned. vlieger Gerhard Lozie worden niet geamputeerd

Dordrecht. — Aan de Nederlandse vlieger Gerhard Lozie, die zoals bekend is, verleden jaar betrokken is geweest bij een vliegtuigongeval in Canada, waarna hij enige dagen in het ijskoude water heeft rondgedreven, is thans door de artsen medegedeeld, dat hij zijn beide knieën zal kunnen behouden. Eerst was men bevreesd geweest, dat hij beide benen tot boven de knie zou moeten missen. Nu zal het echter mogelijk zijn, dat hij blijft vliegen.

Pérez behaalt punten-zege op Leo Espinosa

Buenos Aires. — De Argentijnse wereldkampioen vlieggewicht Pascual Pérez heeft te Buenos Aires zijn titel behouden door een puntenoverwinning op zijn 23 jaar oude Philippijnse uitdager Leo Espinosa. Pérez, die bijna 7 pond minder woog dan Espinosa, was voortdurend in de aanval.

In de derde ronde bezorgde hij de Filipino een bloedende wonde aan diens kaak en vloerde hem voor vier tellen in de achtste. In het gevecht kwam geen knock down meer voor, hoewel Espinose aan het einde van de negende ronde door de gong werd gered. Espinosa, die niettemin qua techniek de beste bokser was, herstelde zich dikwijls tegenover zijn aanvallende tegenstander, maar alleen in de vijfde en zesde ronden reageerde hij fel genoeg om Pérez in het nauw te brengen In de vijfde ronde sloeg hij de Argentijn met twee wel geplaatste stoten tegen de touwen en in de zesde maakte Pérez opnieuw een hachelijk moment door, toen hij een serie hoekstoten moest incasseren. Pérez kreeg in de zevende ronde echter opnieuw de overhand en reet een oude wond aan de kaak van Espinosa open. Na een ernstige afstraffing in de achtste en negende ronden te hebben ondergaan, herstelde Espinosa zich in de verdediging. De volgende ronden brachten niets bijzonders. Beide boksers waren kennelijk vermoeid en sloegen in het wilde weg. Niettemin vergrootte Pèrez zijn voorsprong door scores tegen het gezicht van zijn tegenstander.

Pérez veroverde de wereldtitel vlieggewicht op de Japanner Yosjio Sjirai in 1954 en verdedigde zijn titel met succes tegen dezelfde tegenstander in mei vorig jaar.

Vice-admiraal B.D.J.W.G. van Hengel opgevolgd door vice-adm. C. W. SLOT

's-Gravenhage. — Met ingang van 1 januari is aan viceadmiraal B. D. J. W. G. van Hengel eervol ontslag verleend als voorzitter van de commissie voor georganiseerd overleg bij de zeemacht. Deze functie bekleedde hij sedert 1 juni 1950. Hij wordt opgevolgd door de vlag-officier personeel, vice-admiraal C. W. Slot.

Bij zijn afscheid is vice-admiraal B. D. van Hengel benoemd tot ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De versierselen, behorende bij deze onderscheiding werden hem overhandigd door de staatssecretaris van marine, vice-admiraal B. D. H. C. W. Moorman.

3.000 meesterwerken vertegenwoordigd in het Spaanse Prado-Museum

Madrid. — In zijn tegenwoordige staat bevat het Prado museum 3.000 meesterwerken, verdeeld over 97 zalen. Van de Spaanse schilders staat Goya aan de spits met 115 schilderijen, gevolgd door El Greco, en Velasquez, resp. met 35 en 50 schilderijen. De Italianen zijn vertegenwoordigd met circa 500 doeken, waaronder 36 van Titiaan, 26 van Tintoretto en 8 van Raphael. Van de Vlaamse schilders zijn er 659 werken; 83 hiervan zijn van Rubens.

Bij de opening, 136 jaar geleden, telde het Prado museum 3 zalen, met 311 schilderijen.

CANADA bestrijdt kinderverlamming met vaccin-SALK

Ottawa. — Het Canadese departement van volksgezonheid is begonnen met de uitgifte van vaccin-Salk voor het program-1956 ter bestrijding van kinderverlamming. Verwacht wordt, dat er genoeg vaccin zal zijn om de 880.000 kinderen, die in 1955 2 injecties hebben gehad, een derde te geven, en voor het tweemaal inenten van 2 millioen kinderen die nog nooit zijn gevaccineerd.

Communistische bladen moeten betalen

Parijs. — Een gerechtshof in Parijs heeft het communistische weekblad "La voix del'est" veroordeeld tot het betalen van 400.000 frank (NAf. 2.000) schadevergoeding aan de inspecteur van politie Jean Dides, die in 1954 geschorst werd in verband met het onderzoek naar het uitlekken van geheimen der Franse nationale defensie-commissie.

Het blad moet voorts 40.000 frank betalen, omdat het Dides een oorlogscollaborateur en een Amerikaanse spion genoemd had.

Dezer dagen werd het communistishe partijorgaan, "L'Humanite", veroordeeld tot 500.000 franks schadevergoeding aan Dides.

Het geschil Costa-Rica — Nicaragua beslecht

Washington. — Costa Rica en Nicaragua hebben officieel hun geschil beslecht, dat een jaar geleden dreigde in een oorlog tussen beide landen uit te lopen. De ambassadeurs van beide landen in Washington tekenden een overeenkomst, welke beoogt de mogelijkheid van nieuwe vijandelijkheden te verminderen.

Op 8 januari vorig jaar richtte Costa Rica een klacht tot de Organisatie van Amerikaanse Staten, dat troepen uit Nicaragua zijn grondgebied zouden zijn binnengevallen. De regering van Nicaragua beweerde, dat de aanvallende troepen in Costa Rica zelf gelegerd waren en een revolutionaire beweging uitmaakten. Maandenlang trad de O.A.S. bemiddelend op in het geschil tussen beide landen. Een commissie van onderzoek stelde vast, dat een aanzienlijk deel van het oorlogsmateriaal, dat naar de vijandige troepen ging, afkomstig was uit Nicaragua.

Handelsakkoord Nederland-Joegoslavie

Te Belgrado werd tussen Nederland en Joegoslavië een nieuw handelsakkoord gesloten voor de periode van 1 november 1955 tot 1 november 1956.

Tot de produkten die Nederland uit Joegoslavië invoert behoren o.a.: maïs, gezaagd hardhout, non-ferrometalen, tabak, chemische produkten, hennep, verschillende soorten huiden en leder.

De export uit Nederland naar Joegoslavië omvat o.a.: oliën en vetten, kunstmest, insecticiden, textielprodukten, chemische produkten, elektrotechnische en elektronische produkten, machines, installaties en transportmaterialen.

Het (Surinaams) financieel beleid

Hoewel het reeds dagen gemeengoed was, dat de regering de door de Staten gevraagde extra uitkering voor de ambtenaren, niet zou toekennen, hebben wij gewacht op de officiële verklaring van regeringszijde alvorens enig commentaar te leveren, aldus het Surinaams dagblad "De Tijd".

Dit heeft evenwel niets weggenomen van het feit, dat de verbittering onder de bevolking en in het bijzonder onder de ambtenaren reeds vóór het jaareinde zeer groot was en zelfs de meest verstokte aanhangers van het Eenheidsfront zich gekeerd hebben. De voornaamste aanleiding was, dat juist nu voor de ministers een salarisverhoging van ruim 2000 gulden per jaar gevoteerd werd met de begroting en deze verhoging met terugwerkende kracht zal gelden.

Hoewel wij vrede willen hebben met een ministerssalaris van 15.000 gulden 's jaars achten wij het als een grote psychologische fout van de regering, dat zij de verhoging accepteerde op een moment dat de eisen der landsdienaren aan de kant gezet werden, dat men aandrong op het brengen van offers, het betrachten van soberheid en daarbij belastingverhoging in uitzicht stelde.

Had de regering met de overige landsdienaren gewacht op de salarisherziening, de ontstemming zou zeker niet zo groot geweest zijn.

Ook heeft men zich afgevraagd hoe het mogelijk was, dat de Eenheidsfront-fractie in de Staten stemde voor de uitkering, terwijl zij toch moest weten hoe de werkelijke stand van zaken was. Omwille van volkspopulariteit heeft men niet tegen de motie durven stemmen, doch — zoals de heer Lachmon het uitdrukte — „comedie gespeeld".

De fractie heeft daarbij bij haar eigen regering in een moeilijke positie gebracht, maar gezien de actie tegen bepaalde ministers de laatste tijd verwondert dit ons eigenlijk in 't geheel niet.

Met de verklaring, bij monde van de Minister-President afgelegd, heeft de regering de bittere pil trachten te vergulden.

Hoewel de kinderbijslag toe te juichen valt zal de doorsnee ambtenaar hierdoor niet evenveel krijgen als bij een dertiende maand, laat staan meer zoals de heer Findley wilde doen voorkomen. Immers komt deze bijslag (en dan alleen voor de kleine ambtenaar) op ongeveer 3 à 4 gulden per kind per maand te staan.

Wat zeker meeviel was de geringe verlaging van de rijwielbelasting tot 3 gulden, maar ten aanzien van de bromfietsen (3500 tot 4000 in getal) maakte de Minister-President niets bekend, terwijl wat de auto's betreft hij liet doorschemeren, dat over het algemeen de belasting verhoogd zal worden.

Wij geloven, dat ten aanzien van deze belasting-verhoging voor rij- en voertuigen geen overwegende bezwaren zullen bestaan zijdens de burgerij, gezien de financiële situatie. Maar als daarbij nog een verhoging van benzinebelasting komt terwijl de benzine toch reeds zo duur is (tweemaal zoveel als op het rijkere Curaçao) geloven wij toch dat het economisch verkeer hieronder zal lijden. De meeste autobezitters in Suriname hebben hun auto niet uitsluitend voor het gemak of hun genoegen, doch gebruiken deze in verband met hun werk. Het aantal auto's zou anders ook veel groter zijn geweest dan momenteel het geval is.

Is het bovendien verantwoord op dit moment het vervoer zoveel duurder te maken? Want ook de kleine man zal het voelen als de zware autobussen meer wegenbelasting moeten betalen en de benzine bovendien duurder wordt; men zal dit uiteraard moeten verhalen op de passagiers.

Daarbij komt dat de Landsbusdienst een scherpere concurrentie zal bieden voor de particuliere autobusbedrijven en dit kan toch nooit stimulerend werken voor het particulier initiatief.

Ook belastingverhoging heeft consequenties en met deze dingen wordt het leven alleen maar duurder, ondanks de vele beloften voor het drukken der kosten van levensonderhoud.

ERIC DE NOORMAN: De gebroken pijl

19. Langzamerhand herstelt Agir zich en zijn stem klinkt vaster, als hij verder gaat:

„Ik heb er misschien verkeerd aan gedaan, U niet direct de waarheid te vertellen, doch zowaar ik hier voor U sta, ik heb geen moord op mijn geweten en wat ik deed, heb ik slechts gedaan om mijn broer te helpen.

Hij is een driftig en opvliegend mens en toen ik gisterochtend het lijk van die arme Jelf vond, dacht ik dat Horic......"

Agir's stem stokt en Eric valt hem in de rede:

„Maar waarom zou Horic Jelf gedood moeten hebben?"

„Om de schatting" antwoordt Agir, terwijl hij tevergeefe tracht zijn schaamte te verbergen. „Horic tracht mij steeds ervan te weerhouden U de schattingen af te dragen, omdat...... eh...... hij heeft veel geld nodig.

Toen Jelf gisteren zijn penningen kwam brengen, kregen wij opnieuw daar ruzie over en gelastte ik Jelf vandaag naar de Koningsburcht te gaan om zijn schatting rechtstreeks aan U af te dragen. Kort na Jelf's vertrek is ook Horic uitgereden en ik zweer U, dat ik hem na die tijd niet meer gezien heb!"

„Zo is het gegaan, Heer", mengde zich nu een van de andere bedienden in het gesprek. Nieuwsgierig zijn zij naderbij gekomen en verschillende van hen knikken bevestigd bij het verhaal van hun heer.

„Maar die gebroken pijl dan?" vraagd Eric peinzend. „Hoe verklaart ge die?"

En als Agir zijn schouders ophaalt, gaat hij verder:

„We zullen samen naar de Koningsburcht rijden, opdat ook mijn raadslieden Uw verhaal kunnen horen. Mogelijk spreekt ge de waarheid, doch er zijn nog te veel vragen, waarop ge het antwoord schuldig blijft!"

20. Nadat Eric beslist heeft, laat men geen tijd verloren gaan. Agir heeft onmiddelijk toegestemd en nadat men zijn paard heeft gezadeld verlaten de beide mannen korte tijd later de hoeve om zich naar de Koningsburcht te begeven.

Zwijgend rijden zij door het bos, terwijl Wolf vrolijk door het bos draaft. Eric's gedachten zijn minder vrolijk. Voortdurend houden zij zich met het raadsel van Jelf's dood bezig. Kan het werkelijk zijn, dat hij Agir vals beschuldigd heeft? Maar waar is Horic dan gebleven en hoe valt het dan te verklaren, dat de arme boer gedood is door een van Agir's pijlen? Tersluiks kijkt Eric naar de man naast hem, doch ook Agir is in gedachten verzonken en houdt de blik strak voor zich uit gericht.

Zo rijden zij verder en Eric heeft juist uitgerekend, dat het waarschijnlijk reeds donker zal zijn, voor zij de Koningsburcht bereikt zullen hebben, wanneer hem plotseling het vreemde gedrag van Wolf opvalt.

De hond heeft al die tijd op een sukkeldrafje voor hen uit gedraaft, maar nu is hij plotseling blijven staan. Snuffelend steek hij zijn neus in de lucht, zijn nekharen gaan overeind staan en hij gromt zachtjes en ineens gaat hij er met een vaart vandoor.

„Wat heeft Wolf nu weer gevonden?" flitst het door Eric's hoofd, terwijl hij zijn hond stomverbaasd nakijkt.

Paraguese president gevangene in eigen paleis?

Buenos Aires. — Het blad „Clarín" meldt uit de Paraguese hoofdstad, Asunción, vernomen te hebben, dat de Paraguese president, generaal Alfred Stroessner, in feite een gevangene in zijn eigen paleis zou zijn en dat hij spoedig van zijn functie zal worden ontheven.

Alfred Forrest, directeur van een verzekeringsmaatschappij in de Verenigde Staten, heeft aan zijn secretaresse een vermogen nagelaten, dat, met aftrek van successierechten en andere belastingen, op meer dan een millioen dollar wordt geraamd.

Emmastad

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN:
Telegram Afdeling:
Van 07.00 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 07.00 B. J. Lubbers tel: 2470
Personeel Afdeling:
Vanaf heden t.m. Zat. 14 Jan. 12.00 u. C L. H. Jonckheer Hoogstraat 32, Willemstad tel: 24060
B. g. g. nad inl. tel. 2400
Materialen Afdeling:
C. P. Riegman tel. 4550
C.S.M.
Rederij:
G. de Rooy tel: 2076
Scheepsagentschap
Van 07.30 — 12.00 en van 13.00 — 18.00
Kantoor tel. 2458 — 2551
Van 19.00 — 23.00 en van 08.00 — 08.00
E. van der Werf tel. 3101.
Dokafdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098;
Van 1.00 — 07.30 G. Kreffer 2498
THEATER ASIENTO
„Onder Narcose"
Toegang boven 12 jaar

GREEP UIT DE AETHER

CUROM:
17.00 Voor de groteren,
17.15 Aperitief.
17.45 Zuid-Amerikaanse kwartiertje,
18.00 Boletin di Noticia
18.10 Eilandelijke leeszaal.
18.30 Nieuws
18.40 Dinnermuziek
19.00 En nu.... vertelt tante Aukje
19.05 Curom's Juke-Box
19.30 Wat de handel biedt.
20.30 Lex Vervuurt
21.00 Conjunto Cristal
21.30 Prelude
21.45 Het wekelijks hoorspel
10.15 Nocturne
22.15 Nieuws
22.30 Sluiting
RADIO HOYER:
17.00 Tea at five.
17.30 A. P. nieuws in het Ned.
17.40 Met Duitse musici
18.15 Noordamerikaanse muziek
18.30 Met de jarigen in de lucht
19.00 Sportnieuws.
19.15 Schoolkwesties
19.25 Een gezonde geest in een lichaam,
19.30 Hoorspel.
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Tjodooor en Juanita
2010 Gevarieerde programma
20.30 Hoorspel
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

P. C. J.
18.37 Nieuws.
18.52 Kleine ensembles.
19.05 Brieven van luisteraars
19.17 Community singing".
19.35 Sportpraatje
1940 Intermezzo
1945 Uit en thuis,
20.13 Wat de Pers er van zegt.
20.02 Promenade concert
20.19 Hobby en spel
20.20 Rubriek voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed en Sluiting.